

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิด
ของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

วีระชัย ศรีสร้อย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

พฤษภาคม 2544

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

420-1
100-100
100-100

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนว
คิดของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
วีระชัย ศรีสร้อย

24 ก.ค. 2544

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
พฤษภาคม 2544

วีระชัย ศรีสร้อย. (2544). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.บังอร พานทอง, รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพฯ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ012) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 2 ห้องเรียน โดยวิธีจับสลากแล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนภาษาตามคู่มือครู แบบแผนการทดลองเป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกันในการสอนทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน, แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA 1 STUDENTS' READING, WRITING
PERFORMANCE AND INTEREST IN LEARNING ENGLISH THROUGH THE
INSTRUCTIONAL ACTIVITIES BASED ON KEITH JOHNSON'S COMMUNICATIVE
APPROACH AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
WEERACHAI SRISOI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
May 2001

Weerachal Srisoi. (2001). *A Comparison of Mathayom Suksa 1 Students' Reading, Writing Performance and Interest in Learning English Through the Instructional Activities Based on Keith Johnson's Communicative Approach and the Teacher's Manual*. Master thesis, M.Ed. (Secondary Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assist. Prof. Dr. Bang-on Pantong, Assoc. Prof. Atchara Sukharom.

This study aims at comparing Mathayom Suksa 1 students' reading, writing performance and interest in learning English through the instructional activities based on Keith Johnson's Communicative Approach and the Teacher's Manual.

The samples of this study were 2 classrooms of Mathayom Suksa 1 students' in the second semester of the 2000 academic of Yothinburana School, Dusit, Bangkok. They were selected by using Simple Random Sampling and divided into the experimental and control groups, with 40 students in each. The experimental group was taught by using the instructional activities based on Keith Johnson's Communicative Approach; whereas the control group was taught by those based on the Teacher's manual.

The Randomized control group pretest-posttest design was used in this experiment. Each group was taught with the same content for twenty 50-minute periods.

The instruments used in this study were English reading performance test, English writing test and interest in learning English questionnaires. The data were statistically analyzed by t-test for Independent Samples and t-test for Dependent Samples.

The result of this study indicated that :

1. The English reading performance between the experimental and the control groups was significantly different at the .01 level.
2. The English writing performance between the experimental and the control groups was significantly different at the .01 level.
3. The interest in learning English between the experimental and the control groups were significantly different at the .05 level.
4. The English reading performance of both experimental and the control groups, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.
5. The English writing performance of both experimental and the control groups, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.
6. The interest in learning English of both experimental and the control groups, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน - การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู

ของ

นายวิระชัย ศรีสร้อย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2544

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานิน รุ่งเรืองธรรม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง และรองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ ที่กรุณาได้รับเป็นกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, ที่กรุณาได้รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและรับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์ รวมทั้งให้คำปรึกษา ชี้แนะและช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตรภัทร, รองศาสตราจารย์ ดร.เตือนตา เลาสุขศรี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น และ Mrs. Jan Conland ที่กรุณาได้รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานัน รุ่งเรืองธรรม ที่กรุณาได้รับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์ รวมทั้งให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ ผอ.วิศรุต สนิชชัย ผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะ อาจารย์เผด็จเสียงสกุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนโยธินบูรณะ อาจารย์อารีย์ วิทวิทยะจุ ห่วงหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนโยธินบูรณะ อาจารย์ทุกท่านในหมวดภาษาต่างประเทศ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนโยธินบูรณะทุกคน ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทดลองด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณยายเพลินพิศ วิเศษชาญณรงค์ ที่ได้ช่วยเหลือผู้วิจัยทั้งทุนทรัพย์และกำลังใจ และขอขอบคุณ ทุนวิจัยของ ดร. สาโรช บัวศรี ที่สนับสนุนทุนในการทำวิจัย

คุณค่าอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแด่ คุณตา คุณยาย บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ความรัก ความห่วงใย ความเมตตาในการอบรม และวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย จนสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษา

วีระชัย ศรีสร้อย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3
	ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า	4
	เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	10
	เอกสารเกี่ยวกับการเขียน	17
	ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน	23
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และ การเขียน	23
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	23
	แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	23
	จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	24
	หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร	25
	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	28
	องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร	29
	การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	29
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	31
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คิธ จอห์นสัน	30
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	35
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู	37
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	44
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	44
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	45

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	45
	การดำเนินการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล	53
	การวิเคราะห์ข้อมูล	54
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	64
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	66
	อภิปรายผล	67
	ข้อเสนอแนะ	71
	บรรณานุกรม	73
	ภาคผนวก	80
	ภาคผนวก ก	81
	ภาคผนวก ข	112
	ประวัติย่อผู้วิจัย	122

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง	53
2	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู	59
3	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู	60
4	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู	60
5	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง	61
6	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง	62
7	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง	62
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	115
9	แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	116
10	แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	120
11	แสดงคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	119

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	ตัวอย่างกิจกรรม The Information Transfer Principle.....	31
4	ตัวอย่างกิจกรรม The Information Gap Principle.....	32

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคแห่งสังคมข่าวสาร เทคโนโลยีต่างๆได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และได้เข้ามามีบทบาทในทุกสาขาอาชีพ การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาสากลกับนานาชาติจึงเป็นเรื่องจำเป็น และภาษาสากลที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ เนื่องจากการใช้อย่างกว้างขวางตั้งแต่ด้านสื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แม้ในระบบการศึกษาที่มีเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวก การเรียนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง จึงเป็นความจำเป็นสำหรับนักเรียน เพื่อให้เกิดความสามารถและทักษะเพียงพอที่จะใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะติดต่อสื่อสารเบื้องต้นด้วยภาษานี้ได้ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมโลกในอนาคตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ฝึกการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม สอดคล้องครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงมีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาอังกฤษอีกทั้งมีเจตคติที่ดี มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 18 - 28)

แต่จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาถึงแม้ว่าได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง แต่ผลการเรียนการสอนยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก จากการประเมินผลการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของกรมวิชาการ พบว่า ความสามารถของนักเรียนในด้านความรู้ ความคิด ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (กรมวิชาการ. 2536, 2538) นอกจากนี้ผลการสำรวจผลสัมฤทธิ์ การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2539 ปรากฏว่า ผลการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 54.45 สูงกว่า 2.00 ขึ้นไป ร้อยละ 45.55 และผลการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 58.02 สูงกว่า 2.00 ขึ้นไป ร้อยละ 41.98 และใน พ.ศ. 2540 ผลการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 55.01 สูงกว่า 2.00 ขึ้นไป ร้อยละ 44.99 และผลการเรียนของนักเรียนระดับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 58.91 สูงกว่า 2.00 ขึ้นไป ร้อยละ 41.09 (สานปฏิรูป. 2542 : 69) จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 ระบุว่าสาเหตุที่ทำให้เรียนอ่อนภาษาอังกฤษอาจเนื่องมาจากหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ในปัจจุบัน ยังไม่พร้อมที่จะพัฒนาคนให้มีคุณสมบัติเข้ากับโลกยุคใหม่ ซึ่งการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ การศึกษาไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง อีกทั้งเนื้อหาวิชาที่มากเกินไปจนความจำเป็นที่จะพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ รวมทั้งสัดส่วนเวลาเรียน เนื้อหาทางวิชาการ และทักษะอื่นๆในหลักสูตรอาจยังไม่

เหมาะสม กระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดผลไม่เอื้อให้เด็กได้พัฒนา ซึ่งคุณภาพการศึกษาของไทยอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง ความรู้ความสามารถทางภาษาของเด็กไทยโดยเฉลี่ยอ่อนลง ทั้งในด้านการบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผล การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นหมู่คณะ เป็นต้น การเรียนรู้อย่างคงเน้นให้ผู้เรียนรับรู้และเชื่อฟังการถ่ายทอดเนื้อหาวิชามากกว่าการพัฒนาคนให้มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ คิดสร้างสรรค์ และแก้ปัญหา ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการสอน ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีเทคนิคการสอนที่ดีพอ และยังคงใช้วิธีสอนแบบเก่ากันเป็นจำนวนมาก ครูมักสอนโดยมุ่งเน้นให้ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ โครงสร้างภาษา มากกว่าที่จะมุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับการสอนที่ใช้เทคนิค และวิธีการใหม่ๆ จึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับครู เพื่อจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียนให้น่าสนใจ ตลอดจนเลือกกิจกรรมต่างๆ ให้หลากหลาย (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8. 2540 - 2544 : 24 - 70) กู๊ดแมน (บังอร พานทอง. 2539 : 2 ; อ้างอิงจาก Goodman. 1986) กล่าวว่า การที่เด็กไม่สามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจดีได้ก็เพราะการเรียนการสอนมิได้เน้นความหมายของภาษา แต่มุ่งการท่องจำ คำศัพท์ อ่านคำ และออกเสียงคำต่างๆ ทั้งที่มีความหมายและไม่มี ความหมาย ไม่สามารถเข้าใจหน้าที่และการนำคำนั้นๆ ไปใช้ได้ดีพอ เมื่อไม่สามารถอ่านได้เข้าใจจะไม่มีความหมายที่จะไปใช้ในการเรียนรู้ได้ต่อไป สมพงษ์ จิตระดับ (สมพงษ์ จิตระดับ. 2542 : 3) อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวถึงการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในประเทศไทยว่า จากงานวิจัยหลายชิ้นพบว่า เด็กที่เข้าเรียนระดับอุดมศึกษามีพื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อนมากจนน่าตกใจ สาเหตุสำคัญคือครูยังขาดเทคนิคในการสอนและสอนผิดมาตลอด แม้ได้ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย แต่วิธีสอนยังล้าหลังอยู่มาก และครูยังใช้วัฒนธรรมการสอนที่ไม่แตกต่างจากวิชาอื่นๆ คือ ครูเป็นผู้ให้

เพื่อแก้ไขปัญหาลearningการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและน่าจะแก้ปัญหาได้ คือการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ตามแนวคิดของคีย์ จอห์นสัน ซึ่งเป็นการสอนช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งแนวทฤษฎีการสอนนี้ เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมให้มากที่สุดโดยใช้ทักษะสัมพันธ์ และเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ขณะเดียวกันก็ไม่ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวการสอนแบบใหม่ ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีความหลากหลาย สนุก เวิร์ก ฝึกการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริง แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรนำเนื้อหาของภาษาที่มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียนมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อฝึกประสบการณ์ทางภาษา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะเปรียบเทียบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีย์ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษตลอดจนเป็นแนวทางในการวิจัยในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) จำนวน 10 ห้องเรียนนักเรียนทั้งหมด 527 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6(อ 012) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนประชากร 10 ห้องเรียน จับสลากได้กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียนๆละ 40 คน แล้วจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น รวม 20 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยใช้เวลาดทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543

4. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่ตรงตามบทเรียนในหนังสือ Discoveries ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกันแต่กลุ่มทดลองได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คิธ จอห์นสัน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยมีเนื้อหาการสอนดังนี้

1. Our House
2. Identity Book
3. Susan's Daily Routine
4. Train Schedule
5. Goods
6. At Breakfast
7. Describe People
8. Girl Against the Jungle
9. The Biography
10. The Future

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย การสอน 2 วิธี

- 5.1.1 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คิธ จอห์นสัน
- 5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

- 5.2.1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- 5.2.2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
- 5.2.3. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Johnson. 1982 : 163 - 175) หมายถึง การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเน้นประสบการณ์การใช้ภาษาของนักเรียนเป็นพื้นฐานการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายและเข้าใจได้ง่าย สามารถนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น สามารถใช้ในการสื่อสารได้โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ตามหลักการต่อไปนี้

1.1 การถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆ เช่น อ่านหรือฟังเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา แล้วนำข้อมูลมากรอกลงในแบบฟอร์ม ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ เป็นต้น การที่นักเรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้แสดงว่ามีความเข้าใจเนื้อหาที่ได้อ่านได้ฟัง

1.2 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร (The Information Gap Principle) เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปแบบของการพูดหรือการเขียน นักเรียนที่ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ทราบมาก่อน กิจกรรมประเภทนี้ยึดหลักที่ว่า การสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดช่องว่างในการสื่อสาร การขาดข้อมูลที่จำเป็นบางประการที่เราไม่รู้จากคู่สนทนาจึงทำให้เกิดความต้องการในการสื่อสาร

1.3 การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะความสัมพันธ์เหมือนลูกโซ่ ผู้ทำกิจกรรมอาจทำงานสลับกัน หรือทำงานเพียงบางส่วนแล้วนำมารวมกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล

1.4 การตรวจสอบผลงาน (The Task Dependency Principle) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้ศึกษาข้อมูลที่รับและสื่อสารกันมาแล้ว เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับข้อมูลว่า ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

1.5 การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้นำหลักการการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การถ่ายโอนข้อมูล แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 4 คน ครูแจกเนื้อหาให้ทุกคนในกลุ่ม แต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านเนื้อหาแล้วร่วมกันอภิปราย โดยครูกำหนดหัวเรื่องให้ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการอภิปรายมาถ่ายโอนลงในรูปแบบต่างๆเช่น ตาราง แผนภูมิ แผนที่ หรือรูปภาพตามที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 2 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร โดยใช้เนื้อหาจากข้อ 1 เป็นการถ่ายโอนข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งเพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ใน 1 กลุ่มแบ่งออกเป็น 2 คู่ แต่ละคู่แบ่งเป็น A และ B ครูแจกใบงานให้ ซึ่งแต่ละคู่จะได้รับข้อมูลเดียวกันแต่มีข้อมูลบางส่วนขาดหายไปไม่เหมือนกัน แล้วนำมาสื่อสารกันภายในกลุ่ม โดยให้นักเรียนถามข้อมูลจากเพื่อนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตนต้องการ แล้วเขียนลงในข้อมูลของตนให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 3 การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกเขียน โดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แล้วทำกิจกรรมตามที่ครูกำหนดให้ เช่น ฝึกตอบคำถาม สร้างประโยคคำถาม และเติมข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ โดยครูเตรียมใบงานรูปแบบต่างๆให้

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบผลงาน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนสรุปเนื้อหาที่เรียนมาแล้วเป็นภาษาของตนเอง โดยครูจะคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 5 การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอกิจกรรมต่างๆที่ทำมาแล้ว นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร โดยครูเป็นผู้ช่วยแก้ไขให้ถูกต้องตามเนื้อหาที่หลัง

2. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามขั้นตอนการเรียนการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนโดยครูพูดเร้าความสนใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา โดยใช้สื่อ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะสอน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทราบว่า เขาจะได้รับความรู้อะไรบ้างในการเรียนในคาบนี้ และนักเรียนจะได้รับการพัฒนาอย่างไรหลังจากเรียนจบแต่ละคาบ

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องนำมาใช้ เช่น ศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ครูอาจใช้วิธีซักถาม สนทนา หรือให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์กระตุ้น ให้นักเรียนอ่านเนื้อหาพร้อมกันทั้งหมด เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ การสอนศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ การสอนศัพท์สอนโดยครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และนักเรียนออกเสียงตาม จากนั้น สอนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น และการสอนโครงสร้างใหม่ สอนโดยครูยกตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยคให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคเหล่านั้น เมื่อสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่แล้วครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้นและอ่านในใจแล้วให้ตอบคำถามตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น จากนั้นให้ทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมที่ให้ทำนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำตามลำดับ หรือพร้อมกันทั้งชั้น

ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยครูแจ้งผลการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ ชี้แจงข้อผิดพลาดเพื่อให้นักเรียนทราบและแก้ไขให้ถูกต้อง ตลอดจนยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำกิจกรรมได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 8 ครูประเมินผลนักเรียนโดยดูจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นักเรียนทำ ว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 9 เสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้โดยการสรุปบทเรียนที่ผ่านมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง การแปลความ การตีความ และการขยายความของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนทางการใช้ภาษาสำหรับการเขียนลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง การเรียบเรียงคำหรือประโยค การเลือกคำและสะกดถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจและสื่อความหมายได้ตามลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องทุกเทศะ ซึ่งวัดได้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

5. ความสนใจการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกรับชอบ หรือพอใจ ความกระตือรือร้น ความพยายามในการเรียน มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ตลอดจนการเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ด้วยการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ด้วยการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ด้วยการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ด้วยการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ด้วยการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ ดิษ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยแยกเป็นหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการเขียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
6. เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 6.1 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 6.2 จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 6.3 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร
 - 6.4 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 6.5 องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร
 - 6.6 การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 6.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson)
 8. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
 9. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันทักษะหนึ่ง เพราะการอ่านหนังสือจะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจ แนวคิด อารมณ์ และจินตนาการได้ นอกจากนั้น การอ่านยังมีบทบาทสูงสุดในการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น แต่การอ่านเป็นทักษะที่ยุ่ยากซับซ้อน ต้องอาศัยการทำงานของสมองชั้นสูงสุด คือ การหาเหตุผล การใช้จินตนาการ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา ด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ และนักภาษาศาสตร์หลายท่าน ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others . 1988 : 13) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน มาช่วยในกระบวนการสร้างความหมายจากเนื้อหา

มอริส และสจวร์ต (Morris and Stewart . 1984 : 4) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้รับข้อมูลแล้วแปลข้อมูลเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

กู๊ดแมน (Goodman. 1973 : 5 - 11) กล่าวว่า การอ่าน คือ เกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistic) เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดและภาษา การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นไม่ใช่เป็นผลมาจากความสามารถในการอ่านทุกตัวอักษร หรือเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดของภาษา แต่เป็นผลมาจากทักษะในการใช้ตัวชี้แนะในบริบทนั้นๆ ให้เกิดประโยชน์ในการคาดเดาความหมายโดยรวมมากที่สุด

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 84) กล่าวว่า การอ่านคือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และยังเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในด้านของความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมจะพยายามใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมายหรือให้ข้อมูลที่ต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านเองก็ย่อมจะต้องสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายแก่ตน

สมุทร เชนชวนิช (2539 : 1) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้ผ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ และอาจโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่าการอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหาหรือข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ แล้วผู้อ่านอาศัยความรู้พื้นฐานจากประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในการคาดเดาความหมายของเนื้อหา เพื่อทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการคิดของสมอง สามารถแปลความ ตีความและขยายความโดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียน ตลอดจนต้องรู้ถึงวิธีการเขียนและความคิดของผู้เขียน หรือโครงสร้างของข้อเขียนนั้นๆ ผู้อ่านจึงจะสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดได้ นอกจากนั้นยังต้อง

สามารถสรุปความคิดและเข้าใจเจตคติของผู้เขียน จากเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถระลึกเรื่องได้ตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่าน

1.2. ความสามารถในการอ่าน

การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงการออกเสียงตามสัญลักษณ์ที่ปรากฏได้ถูกต้องและรวดเร็วเท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนกว่านั้น โดยผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนอ่านด้วย สามารถลำดับเหตุการณ์ต่างๆในเรื่องที่อ่าน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะสามารถอ่านหนังสือ บทความต่าง ๆ ได้ถูกต้องและรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นข้อได้เปรียบในการเรียน ในการค้นคว้าเพิ่มเติม จึงได้มีนักการศึกษาหลายท่าน คาร์เรล (Carrell. 1984 : 332 - 333) ; มัวร์ (Moore. 1984 : 3 - 7) และซิลเบอร์สไตน์ (Silberstein. 1987 : 31) ได้กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการอ่านไว้คล้ายคลึงกันคือความสามารถในการอ่านเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและบทอ่าน โดยผู้อ่านจะใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เข้าช่วยในการทำความเข้าใจและจับใจความสำคัญของบทอ่านได้ แต่คาร์เรลได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่าการอ่านเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของบทอ่าน กับความรู้ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ความคิดรวบยอด ความรู้สึก และทัศนคติของผู้อ่าน นั้นหมายความว่า แม้ว่าผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมเข้าช่วยในการทำความเข้าใจอย่างเดียวยังไม่พอ ต้องมีความรู้สึก และทัศนคติต่อสิ่งที่อ่านด้วย แต่มัวร์ ได้ให้ความหมายที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ คือความสามารถในการอ่านเป็นความสามารถในการอ่านและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆในข้อความที่อ่านโดยเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ทำให้เกิดความเข้าใจ และสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านนั้นคือความสามารถของผู้อ่านในการใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษาที่ผู้อ่านมีอยู่แล้ว กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเพื่อทำความเข้าใจ ดีความหรือวิเคราะห์ข้อความในบทที่อ่านจนสามารถเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

1.3. องค์ประกอบของความสามารถในการอ่าน

การอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความรู้ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์เดิม เป็นต้น ดังมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ดังนี้

กู๊ดแมน (Goodman. 1971 : 25 - 27) กล่าวถึงองค์ประกอบในการอ่าน 4 ประการ ได้แก่

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ซึ่งระยะเริ่มต้นผู้อ่านจะเรียนรู้เพียงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรที่ปรากฏและความหมายของคำศัพท์ เมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจภาษาที่ปรากฏในบทอ่านได้มากขึ้น
2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Schema) ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับบทอ่าน และความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

3. ความสมบูรณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดหรือความหมายของคำ (Conceptual or Semantic Completeness) ถ้าบทอ่านนั้นมีเนื้อเรื่องที่ไม่สมบูรณ์ จะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ นอกจากผู้อ่านจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในบทอ่านมาก่อน

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) โครงสร้างของงานเขียนแต่ละชิ้นนั้นจะแตกต่างกันและผู้อ่านจะนำเสนอความเชื่อและวัฒนธรรมของผู้เขียนรวมอยู่ด้วย หากผู้อ่านมีวัฒนธรรมและประสบการณ์เดิมที่แตกต่างไปอาจไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านงานเขียนนั้น

คาสาเนฟ (Casanave, 1987 : 2 - 3) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้คือ

1. ความสามารถในการถอดรหัสของผู้อ่าน หรือความสามารถในการเข้าใจหรือตีความหมายตัวอักษรที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในงานเขียนนั้น

2. ความเหมาะสมของบทอ่าน ซึ่งหมายถึงบทอ่านที่เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้อ่านคุ้นเคย

3. ความสามารถในการค้นหาวิธีการแก้ปัญหาข้อสงสัยของผู้อ่าน
นูนาน (Nunan, 1989 : 35) กล่าวถึงองค์ประกอบในการอ่านว่าประกอบด้วย

1. ความสามารถในการเชื่อมโยงคำ เช่น เชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร

2. ความรู้ทางไวยากรณ์เพื่อช่วยในการตีความ

3. ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการต่างในการอ่านเพื่อผู้อ่านจะได้เลือกใช้ให้ตรงตามจุดประสงค์

4. ความสามารถในการนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

5. ความสามารถที่จะทราบถึงจุดประสงค์ หรือหน้าที่ของประโยคแต่ละประโยค หรือส่วนต่างๆของบทอ่าน แม้ว่าบางครั้งผู้เขียนจะไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง

แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith, 1976 : 235) และโควดี (Coady, 1979 : 5 - 10) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านจะทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น และประสบการณ์เดิมยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจด้วย นอกจากนั้นแฮร์ริส และสมิธ ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมคือความสามารถทางภาษา ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค และความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน ตัวพิมพ์ ความสามารถทางภาษา เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน และจุดประสงค์ในการอ่าน ส่วนโควดีได้เพิ่มกลวิธีการอ่านเข้ามาด้วย

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านสามารถสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านต้องอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้อ่านได้เข้าใจและเกิดความคิดมากยิ่งขึ้น ในสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายโดยผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน และผ่านกระบวนการทางความคิด โดยผู้อ่านจะนำองค์ประกอบต่างๆมาสัมพันธ์กัน เพื่อทำความเข้าใจความหมายของบทอ่านและวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ

ขยายความ และสรุปความของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องและเร็วขึ้น และประสบการณ์เดิมยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจด้วย

1.4. รูปแบบการสอนอ่าน

รูปแบบการสอนอ่านมีหลากหลายวิธี ซึ่งพอสรุปรูปแบบการสอนอ่านที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ดังนี้ (Hayes. 1991 : 5-8 ; Hadley. 1993 : 195 ; Manzo and Manzo. 1995 : 15)

1. การอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom Up) เป็นการสอนที่เน้นองค์ประกอบย่อยของ ภาษา ผู้เรียนจะต้องพยายามแยกดูคำทุกคำในประโยคเพื่อดูความหมายและชนิดของคำนั้นๆ การที่ผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านได้นั้นจะต้องมีความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบย่อยของภาษาก่อน ตั้งแต่ ตัวอักษร คำ วลี ตลอดจนประโยคและอนุเจต คือเข้าใจหน่วยย่อยของภาษาที่เล็กที่สุด ไปจนถึงหน่วยที่ใหญ่ที่สุด กระบวนการอ่านรูปแบบนี้เน้นที่การเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจตัวอักษรแต่ละตัวไปตามลำดับ จนถึงการทำทำความเข้าใจความหมายโดยรวม ครูที่ใช้รูปแบบการสอนแบบนี้เชื่อว่า ความแม่นยำในการอ่านคำและการแปลความหมายคำศัพท์ จะทำให้ผู้อ่านแปลและทำความเข้าใจความหมายโดยรวมได้ การสอนแบบนี้มักใช้กับเด็กเล็ก

2. การอ่านแบบบนลงล่าง (Top Down) เป็นการสอนที่เน้นความหมายมากกว่าการแยกองค์ประกอบย่อยๆของภาษาดังเช่นวิธีแรก และเน้นไปที่ตัวผู้อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐานในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน แล้วค้นหาความหมายหรือข้อมูลเท่าที่ตนต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องอ่านออกเสียง และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทุกคำ ซึ่งในขณะที่อ่านก็จะใช้ตัวชี้แนะทางภาษาศาสตร์เข้ามาช่วยในการตีความ การวิเคราะห์ข้อความ โครงสร้างทางภาษา และคำศัพท์ ตามลำดับ รูปแบบการอ่านแบบนี้ ผู้ที่มีความรู้มากจะมีความสามารถในการคาดเดาความหมายของเนื้อหาโดยรวมได้มากกว่าและแม่นยำกว่า สามารถทำความเข้าใจกับความหมายของประโยคในเรื่องและบอกความหมายของคำต่างๆในประโยคในเรื่องได้ เดวิส (Devies. 1995 : 58) ได้กล่าวถึงการอ่านจากบนสู่ล่างว่า ผู้อ่านจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่อไปนี้คือ การใช้สายตา การทำนาย หรือตั้งสมมุติฐาน หาใจความสำคัญ หารายละเอียด ดูองค์ประกอบย่อยและตรวจสอบสมมุติฐาน ส่วนก๊อตแมน เชื่อว่าการอ่านคือเกมการเดาภาษาเชิงจิตวิทยา ซึ่งความคิดนี้จะให้ความสำคัญกับการเดาความหมายของบทอ่านมากกว่าการรู้รายละเอียดขององค์ประกอบย่อยทางภาษา (Nicholson. 1993 : 105 ; citing Goodman. 1970) นอกจากนั้นก๊อตแมนยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า ผู้อ่านจะใช้ความรู้ทางด้านภาษาหลายด้านเป็นตัวช่วยในการบ่งชี้ (Clues) คำต่างๆในประโยค ในขณะที่อ่านเพื่อให้ได้ความหมายออกมาจากสัญลักษณ์ที่อ่าน ตัวช่วยในการชี้บ่งต่างๆได้แก่ ตัวบ่งชี้ทางด้านความหมาย (Semantic Clues) หน้าที่ของคำต่างๆในรูปประโยค (Syntactic Clues) และเสียงของคำหรือพยางค์ต่างๆ (Phonic Clues) ความเข้าใจในตัวชี้บ่งทางภาษาเหล่านี้ จะทำให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายของคำที่อ่าน และคำที่กำลังจะอ่าน ตลอดจนคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ว่ามีความหมายอย่างไร โดยอาศัยความใกล้เคียงหรือบริบท (Context) ตลอดจนประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยพิจารณาจะทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ แฮร์ริสและซิเพย์ (Harris and Sipay. 1990 : 13) และ นูแนน (Nunan. 1991 : 66) ที่ว่ากระบวนการอ่านจากบนสู่ล่าง

ผู้อ่านจะต้องใช้ทั้งพื้นความรู้เดิม และความสามารถทางภาษาในการสร้างความหมายของบทอ่าน นอกจากนี้ผู้อ่านยังต้องตั้งสมมุติฐานก่อนอ่านหรือทำนายบทอ่านจากพื้นความรู้เดิมแล้วอ่านเพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน นอกจากนั้นผู้อ่านยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านโดยอาศัยพื้นความรู้เดิมทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้ทางภาษา พร้อมทั้งแรงจูงใจ ความสนใจ และเจตคติของผู้อ่านที่มีต่อบทอ่านเพื่อนำมาใช้ในการทำความเข้าใจ

3. การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Reading) เป็นการอ่านที่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของการอ่านทั้งหมดเท่าๆกัน ซึ่งเป็นการผสมผสานการอ่านแบบล่างขึ้นบนและแบบบนลงล่างเข้าไว้ด้วยกัน คือ ผู้อ่านจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านจากประสบการณ์และพื้นความรู้เดิม จากนั้นจึงอ่านเพื่อหาความหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้อ่านสามารถคาดเดาความหมายโดยรวมของเนื้อเรื่องได้โดยใช้กระบวนการอ่านและองค์ประกอบต่างๆในการอ่าน จากนั้นจึงอ่านเพื่อตรวจสอบและแก้ไขการคาดเดา การอ่านตามรูปแบบนี้จะใช้ทั้งตัวอักษรที่ปรากฏและประสบการณ์ที่จำเป็นเข้ามาใช้ในการตีความ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านที่กำหนดไว้

รูปแบบการสอนการอ่านที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันคือ รูปแบบการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการหาความหมายโดยรวมของเนื้อหาโดยใช้ความรู้เดิม และประสบการณ์ ของนักเรียนกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการอ่าน โดยฝึกกระบวนการคิดในการคาดเดา ตรวจสอบ การถ่ายโอนข้อมูลโดยมีรูปแบบการฝึกให้นักเรียนได้ฝึก ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติจริง

1.5 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1970 : 15) และแฮร์ริส (Harris . 1956 : 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้คล้ายๆกันคือ เน้นการอ่านเพื่อให้เกิดความคิด (Idea Reading) แต่แฮร์ริส ได้กล่าวเพิ่มในเรื่องการอ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน และการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ส่วนมิลเลอร์ได้ให้จุด มุ่งหมายที่แตกต่างไปจากแฮร์ริสดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าวๆ และเจาะลึก
2. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่วๆไป
3. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
4. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามติดตามข้อความที่อ่าน
5. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านคือ อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อหาความรู้ และอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน ดังนั้นผู้อ่านจะเกิดความเพลิดเพลินในการอ่านได้ต่อเมื่อผู้อ่านสนใจและเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

1.6 หลักการและขั้นตอนการสอนอ่าน

ในการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังต่อไปนี้ แฮร์ริส และซีเพย์ (บุศรา จิตลำดวน. 2538 : 21 ; อ้างอิงจาก Harris and Sipay. 1979 : 141 - 142)

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเท่า ๆ กัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอๆกับการฝึกอ่านในใจ การฝึกผู้เรียนให้อ่านด้วยวิธีการที่ครูเป็นผู้ฝึกให้และให้นักเรียนหัดอ่านด้วยตัวเอง อย่างละเท่า ๆ กัน
4. บทเรียน และกิจกรรมตอบสนองความแตกต่างของบุคคลด้วย เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถไม่เหมือนกัน
5. ต้องให้ความสนใจใส่ต่อผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องใช้เวลา และช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเหล่านั้น
6. ควรมีแผนงาน เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนกระทั่งถึงระดับมัธยมศึกษา

การสอนอ่านนั้น นอกจากต้องคำนึงถึงหลักการอ่านและรูปแบบของการอ่านแล้ว ครูต้องคำนึงถึงลำดับขั้นตอนการสอนอ่านด้วยเพื่อช่วยให้การสอนของครูดำเนินการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ได้ วิตโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 79-91) และ ฟินโนเชียโร (Finnochiaro. 1974 : 77) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนอ่านในแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการอ่าน (Pre - Reading) ขั้นตอนนี้ครูเริ่มดำเนินการสอนจากการบอกจุดประสงค์ของการอ่าน พยายามนำไปเกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน และสร้างความสนใจของผู้เรียนให้อยากอ่าน ต่อจากนั้นครูควรทบทวนคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนไปแล้วและคำศัพท์หรือรูปประโยคที่นักเรียนจะได้พบอีกในข้อความที่จะอ่านต่อไป

2. ขั้นระหว่างการอ่าน (During Reading) ขั้นตอนนี้ครูควรแนะนำให้นักเรียนฝึกอ่านในใจเพื่อความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ครูต้องแนะและฝึกให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มคำ ไม่อ่านแบบคำต่อคำ หรือต้องรู้ความหมายของทุกคำ ครูต้องฝึกให้นักเรียนรู้จักกวาดสายตาเป็นช่วงกว้างๆเพื่ออ่านทีละกลุ่มคำ แทนการอ่านทีละคำ ในตอนแรกๆครูอาจช่วยเหลือโดยแบ่งคำเป็นกลุ่มๆให้อ่าน หลังจากนั้นนักเรียนฝึกแบ่งคำเป็นกลุ่มเอง โดยเริ่มจากกลุ่มคำที่มีความยาวน้อยๆก่อนแล้วจึงขยายให้มากขึ้น

ในขั้นตอนนี้ วิตโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 79-91) ได้เสนอแนะให้ครูใช้คำถามเป็นเครื่องหมายทางเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่าน โดยครูควรเริ่มจากคำถามแบบง่ายๆประเภทคำถามแบบตอบรับหรือปฏิเสธก่อน ต่อจากนั้นจึงใช้คำถามแบบมีคำตอบแสดงคำถาม และใช้คำถามที่ให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน และได้แบ่งคำถามที่ใช้ถามนักเรียนในขณะที่อ่านออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. คำถามเกี่ยวกับเนื้อหา โดยถามคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาที่ได้มาโดยตรง เช่น คำถามแบบตอบรับหรือปฏิเสธ คำถามแบบถูก ผิด คำถามแบบให้เลือกตอบและคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า "Why"

2. คำถามเกี่ยวกับหน้าที่ของคำในประโยค ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับการอ้างอิง และระดับการอ้างอิงความหมาย ในระดับการอ้างอิงเป็นการถามความเข้าใจความหมายของคำ และ

ประโยค ว่าเข้าใจถูกต้องหรือไม่ ระดับนี้ไม่เน้นถึงการตีความ ส่วนในระดับการอ้างอิงความหมายเป็นการถามเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการอ่านระดับนี้จะเน้นให้นักเรียนได้รับรู้ถึงแนวความคิดของผู้เขียนและเรื่องที่อ่าน

3. ขั้นหลังการอ่าน กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกหลังการอ่านกระทำได้หลายวิธี ครูอาจให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เช่น ให้เติมคำลงในช่องว่าง หรือเขียนตอบแบบถูก-ผิด เป็นต้น นอกจากนี้อาจให้นักเรียนพูดสรุปใจความสำคัญโดยใช้คำหรือประโยคจากข้อความที่อ่าน หรือให้นักเรียนเล่าเรื่องย่อจากประโยคที่ครูเขียนไว้บนกระดานดำ หรือให้นักเรียนได้มีโอกาเขียนเพื่อย้ำถึงสิ่งที่อ่านมาแล้ว นักเรียนจะจำได้ดีขึ้น กิจกรรมการเขียนที่อาจนำมาใช้ในช่วงตอนนี้ได้ เช่น การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนแผนผัง การเขียนเรื่องย่อจากประโยคที่กำหนดให้เป็นต้น

ในการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น กู๊ดแมน (ทวิตซา เดชสุภา. 2535 : 30; อ้างอิงจาก Goodman. 1982 : 68) กล่าวว่าหลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกัน กับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง
2. การอ่านจะทำให้นักเรียนรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการคุมโครงสร้างไวยากรณ์บ้าง คือ หากโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจเบื่อหน่ายที่จะอ่าน
3. การอ่านสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตประจำวัน ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็สามารถเข้าใจได้และเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดีด้วย นั่นคือ สิ่งที่จะแนะนำให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจมีความหมายต่อชีวิตของนักเรียน สอดคล้องกับภูมิหลังและประสบการณ์ของนักเรียนด้วย
4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีสื่อการเรียนที่จะให้นักเรียนอ่านควรเป็นเรื่องทั่วไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อการเรียนในลักษณะใด ก็ต้องคำนึงถึงภูมิหลัง ของผู้เรียนด้วย
5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูดสิ่งที่จะอ่านเสียก่อน สำหรับนักเรียนในชั้นเริ่มต้นนั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอน สำหรับพูดก่อน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่านเช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลางก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูดเรื่องนั้นๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่านภายหลัง
6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้นๆ การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติมุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน ควรหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่นๆก่อน ให้มุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

จากการเสนอแนะขั้นตอนการอ่านที่กล่าวมานี้สรุปได้เป็น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน อย่างไรก็ตาม ในการสอนอ่านแต่ละขั้นตอนนี้จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นครูควรใช้อุปกรณ์หรือสื่อหลายๆประเภทประกอบกัน จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้เองและมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เช่น การใช้รูปภาพ บัตรคำ บัตรประโยค ของจริง ตลอดจนการลงมือปฏิบัติ เพราะในการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้นความเข้าใจเป็นพื้นฐาน แล้วนำไปใช้ในรูปแบบต่างๆกันตามแต่จุดประสงค์ของการอ่าน ครูผู้สอนควรมีการวางแผนการสอน การจัดเตรียมกิจกรรม

การเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับแนวคิดข้างต้น ในการเตรียมการสอนควรกระทำเป็นลำดับขั้นตอน และในการดำเนินการสอนควรใช้รูปแบบการสอน วิธีการสอนและหลักการต่างๆของการอ่านให้เหมาะสมกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการอ่าน เมื่อผู้เรียน เรียนรู้การอ่านจนเกิดทักษะแล้ว ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านต่อไปอย่างต่อเนื่อง

1.7 การวัดความสามารถในการอ่าน

ในการวัดความสามารถในการอ่านนั้น ได้มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการทดสอบกล่าวไว้หลายท่าน ซึ่งต่างก็กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านที่นำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบทดสอบ ได้แก่ ฮีตัน (Heaton. 1969 : 103 - 110); แฮร์ริส (Harris. 1969 : 56 -60) ได้เสนอแนวทางในการวัดความสามารถในการอ่านไว้ตรงกันว่าควรพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ภาษาและสัญลักษณ์ (Language and Graphic Symbols) ได้แก่ ความสามารถในการเข้าใจความหมายส่วนใหญ่ของคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่าน รู้จักการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เข้าใจระบบคำ และโครงสร้างประโยคจากลักษณะของภาษาเขียน เข้าใจข้อความยาวๆ เข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เช่น เครื่องหมายต่างๆ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การย่อหน้า เป็นต้น
2. ความคิด (Ideas) ได้แก่ ความสามารถในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ความคิดสำคัญของข้อความที่อ่าน สามารถเข้าใจความคิดย่อยที่มาสนับสนุน สามารถตีความ สรุปและอนุมานความจากสิ่งที่อ่าน
3. อารมณ์และลีลาของเนื้อหาที่อ่าน (Tone and Style) ได้แก่ ความสามารถในการบอกถึงทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่อ่าน และต่อผู้อ่าน เข้าใจอารมณ์ของเรื่อง สามารถระบุวิธี และแนวการเขียนของผู้เขียน
4. ความสัมพันธ์ของข้อความในเนื้อเรื่องโดยพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในข้อความ จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว การวัดความสามารถในการอ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาตามองค์ประกอบของการวัดความสามารถในการอ่านในด้านต่างๆ เช่น ระบบคำ โครงสร้างประโยค ด้านความคิด การตีความ สรุปความ ความสัมพันธ์ของข้อความในเนื้อเรื่อง เป็นต้น

2. เอกสารเกี่ยวกับการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ เป็นการบันทึกสิ่งต่างๆที่ได้เรียนหรือทราบมาและยังสามารถถ่ายทอดความรู้ ความนึกคิดของตนเองให้ผู้อื่นได้รับทราบด้วย ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ อาราพอฟ (Arapoff.1967 : 118 - 120) ; โอลิวา (Oliva. 1969 : 152) ; แคดเลอร์ (Kadler.1970 : 2) และ แมคคริมอน (McCrimon.1978 : 3) การเขียนคือวิธีสื่อความหมายหรือการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก อารมณ์ ประสบการณ์ ตลอดจนเรื่องราวต่างๆให้ผู้อื่นเข้าใจตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนที่แสดงออกมาในลักษณะสัญลักษณ์หรือตัวอักษร นอกจากนั้น

อาราพอฟ ยังได้ย้ำว่า ในขณะที่ทำการเขียนผู้เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้

จากความหมายที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การเขียนคือการเปลี่ยนภาษาพูดเป็นสัญลักษณ์คือตัวอักษร ซึ่งจะต้องผ่านกระบวนการทางความคิด การเลือกใช้คำ ประโยค อย่างมีจุดมุ่งหมาย มาจัดประสบการณ์อย่างมีระเบียบ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษา ความนิยม และสามารถสื่อสารกันได้

2.2 ความสามารถในการเขียน

โอลิวา (Oliva. 1969 : 152) , วิดโดสัน (Widdowson. 1978 : 61 - 631) , แวลเลตต์ (Vallette. 1977 : 217) , ไวท์ (White. 1980 : 6) และ แพตตี (Patty. 1985 : 182 - 186) ได้ให้ความหมายและความคิดเห็นของการเขียนไว้คล้ายๆกันคือ ความสามารถทางกระบวนการคิดและการถ่ายทอดความคิด ออกมาทางสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อสารของ ผู้เขียนไปยังผู้อ่าน โดยใช้กฎเกณฑ์ความรู้เกี่ยวกับกฎทางภาษา การเลือกใช้ถ้อยคำ การจัดลำดับการเรียบเรียงภาษาออกเป็นงานเขียน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

จากความคิดเห็นและการให้ความหมายของนักการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนคือความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนที่พยายามถ่ายทอดความรู้และความคิดที่ต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่าน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษา การเลือกใช้ถ้อยคำ การจัดลำดับ การเรียบเรียงภาษา ออกเป็นงานเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

2.3 องค์ประกอบของความสามารถในการเขียน

สำหรับองค์ประกอบของการเขียนนั้น ได้มีผู้ให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือข้อสรุปต่างๆดังนี้ แฮร์ริส (Harris. 1969 : 68 : 69) , ไรเมส (Raimes. 1983 : 5 -11) และบรูคส์ และกรุนดี (Brookes and Grundy. 1990 : 14 - 26) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนที่คล้ายกันดังนี้

1. เนื้อหาในการนำเสนอเนื้อหาของงานเขียนควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ของถ้อยความ ความชัดเจน ความคิดริเริ่ม และความมีเหตุมีผล
2. กระบวนการของผู้เขียนผู้เขียนควรมีกระบวนการเขียนที่ครบวงจร ได้แก่ การได้มาซึ่งความคิด การเริ่มลงมือเขียน การเขียนร่าง และการทบทวนแก้ไข
3. ผู้เขียนจะต้องพิจารณาก่อนลงมือเขียนว่าผู้อ่านเป็นใครเพื่อสามารถผลิตงานเขียนนั้นได้เหมาะสมกับผู้อ่าน
4. จุดประสงค์ของการเขียนผู้เขียนจะต้องมีเหตุผลในการเขียนงานเขียนแต่ละชิ้น
5. การเลือกใช้คำ ผู้เขียนจะต้องรู้จักเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน และคำที่แสดงความรู้
6. การเรียบเรียงข้อความ ผู้เขียนควรคำนึงถึงการเรียบเรียงถ้อยคำเป็นปริเฉท ประโยค ใจความสำคัญและประโยคสนับสนุน การใช้เครื่องหมายสัมพันธ์ความและความเป็นเอกภาพ

7. กลไกในการเขียน ผู้เขียนควรคำนึงถึงลายมือ การสะกดคำ และ เครื่องหมายวรรค

8. ไวยากรณ์ ผู้เขียนควรคำนึงถึง กฎเกณฑ์การใช้คำกริยา ความสอดคล้องระหว่างประธาน และกริยา คำนำหน้านาม และคำสรรพนาม

9. ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค ผู้เขียนควรคำนึงถึงโครงสร้างประโยค ขอบข่ายของประโยค และการเลือกใช้ลีลาของประโยค

ส่วนบุรุษ และกรนที (ทันทิวา สุวตฺร. 2540; อ้างอิงจาก Brookes and Grundy. 1990 : 14 - 26) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนคือ การวิเคราะห์รูปแบบของภาษาเขียน ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบของงานเขียนแต่ละประเภท ว่างานเขียนใดควรใช้รูปแบบการเขียนแบบใด เพื่อเลือกใช้รูปแบบให้เหมาะสมกับงานเขียนที่ผู้เขียนต้องการจะเขียน

จากทัศนะและข้อสรุปของนักการศึกษาตั้งได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนนั้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ในสิ่งที่เขียน ความสามารถในการใช้ภาษาในการเขียนและความสามารถในการเชื่อมโยงความคิด ประสบการณ์หรือสิ่งที่ต้องการสื่อสารออกมาเป็นงานเขียนที่มีวัตถุประสงค์ตามหน้าที่ผู้เขียนตั้งจุดประสงค์ไว้

2.4 การฝึกทักษะการเขียน

ทักษะการเขียนนั้น เป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนเพราะเป็นทักษะในด้านการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลายๆด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอน และลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น (Rivers. 1978 : 245 - 255) คือ

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการลอกแบบโดยการเขียนข้อความลงบนกระดาษให้ นักเรียนคัดลอกลงสมุดหรือให้ลอกจากหนังสือก็ได้เพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับประโยคตัวหนังสือ โครงสร้างของประโยค การใช้ตัวอักษรใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน หลังจากให้นักเรียนคัดลอกข้อความแล้วจะให้นักเรียนหัดเขียนตามคำบอก (Dictation) ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วและแสดงถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์ด้วย

2. ผลิตใหม่ (Reproduction) นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้นจากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียนจะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้

3. ผสมผสาน (Recombination) นักเรียนจะนำประโยคที่เคยเรียนมาทั้งจากการฟังและการอ่าน หรือประโยคที่เคยคัดลอกมาแล้ว มาทำด้วยก็ได้ แต่ความซับซ้อนมากขึ้นในด้านรูปแบบของโครงสร้างต่างๆ นำมาเปลี่ยนแปลงบางคำ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่อง ซึ่งนักเรียนรู้จักการใช้ตารางเทียบแทน และการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค เป็นต้น

4. การเขียนที่มีการชี้แนะ (Guided Writing) นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ และต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย ในขั้นนี้ นัก

เรียนควรจะสามารถย่อความได้ ทำ Dicto - Comp ได้ แต่ครูยังต้องควบคุมให้คำแนะนำนักเรียนที่มีปัญหา ตลอดจนนักเรียนที่ชอบแปลจากภาษาของตนเป็นภาษาต่างประเทศ

5. เรียงความ (Composition) นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการทำเค้าโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

ลาโด (Lado. 1964 : 143 - 148) ได้แบ่งการเขียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมตัวก่อนการเขียน (Pre - Writing) เป็นขั้นตอนการเขียนสัญลักษณ์ต่างๆ แทนคำพูด ฝึกการคัดเลือกสัญลักษณ์ และตัวอักษรแบบต่างๆ ซึ่งให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษร กับระบบเสียง รวมทั้งลีลาในการเขียน และความแตกต่างของสัญลักษณ์แต่ละตัว

2. การคัดลอกข้อความจากบทอ่าน (Copying Reading Texts) ให้เด็กฝึกเขียนตามแบบที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความยาวๆ ตามที่ผู้เขียนได้อ่านไปแล้ว

3. การถ่ายทอดสิ่งที่พบเห็นเป็นตัวอักษร (Transcribing) ฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่ผู้เขียนเคยรู้จักให้ผู้เขียนเขียนตาม นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เขียนรู้จักถ่ายทอดคำพูดหรือแต่งประโยคด้วยตนเอง และเขียนประโยคดังกล่าวโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู

4. การเขียนความเรียง (Composition) เป็นการเขียนรายงานแสดงความคิดเห็นหรือข้อมูลต่างๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผน และโอกาส เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อน การเขียนข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงทางธุรกิจ ซึ่งครูจะต้องเน้นความสำคัญของส่วนต่างๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะนี้ในการสื่อสาร

5. การเขียนวรรณคดี (Literature) เป็นการเขียนขั้นสูงสุด ซึ่งผู้ที่สามารถเขียนในขั้นนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โครงสร้างทางภาษา มีพรสวรรค์ และมีศิลปะในการเขียนเป็นอย่างดี

นอกจากนั้น อะโบเดอร์ริน (Aboderin. 1986 : 38 - 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing) ได้แก่การเขียนในลักษณะดังนี้

1.1 การคัดลอก (Copying) เป็นการคัดลอกแบบฝึกการเขียนอย่างง่าย ๆ ให้กับเด็ก มีจุดมุ่งหมายให้คุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นต้นประโยคหรือการเขียนตัวอักษรใหญ่ เป็นต้น

1.2 การเติมคำให้สมบูรณ์ (Gap Filling) เป็นการฝึกการเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก วิธีนี้อาจจะทำในลักษณะดังนี้คือ ครูผู้สอนนำเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน 2 - 3 ครั้งก่อน หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งในข้อความนั้นทิ้งไป แล้วให้นักเรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมให้ข้อความนั้นสมบูรณ์

1.3 การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ (Controlled Composition Frame) เป็นการฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่างๆ ของภาษามารวมกันให้เป็นข้อความนั้นเอง ครูผู้สอนจะให้คำต่างๆ ที่จำเป็น โดยให้คำเหล่านั้นอยู่ในรูปตาราง เช่น ให้ประธานหลาย ๆ ตัว เป็นต้น นักเรียนจะต้องเลือกเอาคำเหล่านั้นมาผูกเป็นประโยค เป็นข้อความเองตามความเหมาะสม

1.4 การบันทึกเรื่อง (Writing Down) การฝึกเขียนที่ใช้ทักษะการฟังเป็นการเริ่มกิจกรรม โดยครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 2-3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความนั้นๆให้มีข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องจากเทปแล้วเขียนข้อความนั้นจากเทป

1.5 การเขียนโดยใช้รูปภาพ (Picture Writing) ครูอาจจะหารูปภาพหรือการ์ตูนหรืออื่นๆที่เป็นเรื่องมาใช้สอนนักเรียน โดยครูจะนำเอาภาพเหล่านั้นเป็นตัวกำหนดโครงเรื่องให้นักเรียน เขียน นักเรียนต้องพยายามผูกให้เป็นเรื่องตามความคิด จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง ประโยคต่างๆต้องเริ่มจากความคิดของนักเรียนเอง ครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือเท่านั้น เมื่อนักเรียนได้ความคิดและคำศัพท์ ประโยคต่างๆเป็นพื้นฐานแล้ว ครูให้นักเรียนเขียนเรื่องนั้นตามรูปภาพที่กำหนดให้

1.6 การรวมประโยคเข้าด้วยกัน (Sentence Combining) เป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่จะเป็นพื้นฐานความสามารถทางการเขียนได้ดี โดยการให้ผู้เขียนพยายามรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เช่น

The boy is in the shop.

He is buying some shirts.

รวมเป็นประโยค

The boy in the shop is buying some shirts.

2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Writing) เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องแสดงความสามารถและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้วางโครงร่างและจัดหัวข้อสำคัญๆให้เท่านั้น ก่อนลงมือเขียนนักเรียนอาจจะอภิปรายร่วมกันในหัวข้อนั้นๆก่อนแล้วจึงเขียนโดยเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับสิ่งที่ตนต้องการแสดงออก

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นทักษะการเขียนขั้นสุดท้ายผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในการเขียนด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อที่จะเขียนเองและมีอิสระเต็มที่ในการเขียนและแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในหลายๆด้านเข้ามาผสมผสานกัน

จอห์นสัน (Johnson. 1982 : 163 - 175) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมการเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ 5 หลักการ ดังนี้

1. การถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆ เช่น อ่านหรือฟังเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา แล้วนำข้อมูลมารอกลงในแบบฟอร์ม ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ เป็นต้น การที่นักเรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้แสดงว่ามีความเข้าใจเนื้อหาที่ได้อ่านได้ฟัง

2. การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร (The Information Gap Principle) เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปของการพูดหรือการเขียน นักเรียนที่ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ทราบมาก่อน กิจกรรมประเภทนี้ยึดหลักที่ว่า การสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดช่องว่างในการสื่อสาร การขาดข้อมูลที่จำเป็นบางประการที่เราไม่รู้จากคู่สนทนาจึงทำให้เกิดความต้องการในการสื่อสาร

3. การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะความสัมพันธ์เหมือนลูกโซ่ ผู้ทำกิจกรรมอาจทำงานสลับกัน หรือทำงานเพียงบางส่วนแล้วนำมารวมกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล

4. การตรวจสอบผลงาน (The Task Dependency Principle) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้ศึกษาข้อมูลที่รับและสื่อสารกันมาแล้ว เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับข้อมูลว่า ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

5. การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

จากขั้นตอนต่าง ๆ ที่นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะไว้พอสรุปได้ว่า ขั้นตอนการฝึกทักษะการเขียนนั้นต้องคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน และต้องฝึกอย่างเป็นระบบ เนื่องจากแต่ละขั้นตอนมีความยากง่ายต่างกัน ถ้าหากเป็นผู้เริ่มต้นการเขียนก็ควรฝึกการเขียนด้วยการคัดลอกข้อความจากบทอ่าน ส่วนหลักการจัดกิจกรรมของ คีธ จอห์นสันนั้น เป็นขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์กัน ฉะนั้นผู้เรียนจะต้องฝึกตั้งแต่ขั้นที่ 1 จนถึงขั้นตอนสุดท้ายตามลำดับ

2.5 การวัดความสามารถในการเขียน

ฮีตัน (Heaton . 1969 : 134 - 135) ได้เสนอแนะว่า ในการวัดความสามารถในการเขียนนั้น ควรจะวัดผู้เขียนในด้านต่อไปนี้

1. วัดความสามารถในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ ในการเขียนเรื่องนั้น
2. วัดความสามารถในการใช้คำศัพท์ หมายถึง การเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม และหลากหลาย
3. วัดความสามารถด้านกลไกการเขียน หมายถึง เครื่องหมายวรรคตอน และตัวสะกดที่เขียนได้ถูกต้อง
4. วัดความคล่องแคล่วด้านกลไกการเขียนคือ วัดด้านลีลา และความคล่องแคล่วของการสื่อความหมาย หมายถึงความสามารถในการนำเสนอเนื้อเรื่อง และความคิด ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ การเลือกใช้ถ้อยคำ ลีลาการเขียน และโวหารต่าง ๆ
5. วัดด้านความสัมพันธ์ของข้อความ หมายถึง การจัดลำดับความคิด และการเรียบเรียงข้อความ

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญพอสรุปได้ว่า การวัดความสามารถด้านการเขียนนั้น วัดได้ 2 ด้าน คือ ด้านภาษา ได้แก่ กลไกการเขียนไวยากรณ์และคำศัพท์ ด้านความคิด ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหา และลีลาการเขียน ซึ่งรวมถึงสำนวนโวหารและอารมณ์ของผู้เขียนด้วย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันว่าการเรียนการสอนภาษาที่ตึ้นนั้นครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะต่างๆ ทางภาษาเข้ามาบูรณาการร่วมกัน ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการเรียนแต่ละครั้ง อันจะเป็นการเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีความรอบรู้ทางภาษามากยิ่งขึ้น ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนก็เช่นเดียวกันนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาพบว่า ทักษะทั้งสองจะเป็นทักษะทางภาษาที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก นักเรียนจะสามารถอ่านสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนมีความสามารถในการเขียนดี และถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย วิททรอก (Wittrock, 1983 : 600) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนไว้ว่า ทั้งทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนต่างก็เป็นกระบวนการทางความคิดของมนุษย์ที่คล้ายคลึงกันแต่สวนทางกัน นั่นคือ ทักษะการเขียนเป็นกระบวนการที่นำเสนอความหมายออกมาเป็นงานเขียน โดยผู้เขียนจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ประสบการณ์ และความรู้ทางภาษาของผู้เขียนเพื่อนำเสนอออกมาเป็นงานเขียน แต่ทักษะการอ่านนั้นผู้อ่านจะพิจารณาจากงานเขียนที่อ่าน และใช้ความรู้ประสบการณ์และความรู้ทางภาษาของตนเองผ่านกระบวนการทางความคิดเพื่อหาความหมายของบทอ่านนั้น สโตทสกี (Stotsky, 1983 : 627 - 628) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนต่อการอ่านว่า ในการเรียนรู้อ่านเพื่อเรียบเรียงเนื้อความเป็นงานเขียน ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงวิธีการที่ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดที่ซับซ้อนของเขาออกมาเป็นภาษาเขียน ในขณะเดียวกันผู้เขียนก็สะสมความรู้ และประสบการณ์ที่ได้เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อความในแบบเดียวกัน เมื่อได้อ่านในครั้งต่อไป นอกจากนั้น ไอสเตอร์โฮลด์ และคนอื่นๆ (Eisterhold and others, 1990 : 248) ได้กล่าวว่า การให้ข้อมูลทางภาษาด้านการอ่านจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่าน และการเขียนเช่นเดียวกับที่การให้ข้อมูลทางทักษะด้านการเขียน จะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่าน และการเขียน

จากความคิดเห็นที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่าทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนมีความสามารถในการเขียนดี และถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย นอกจากนี้ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนยังมีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถซึ่งกันและกันอีกด้วย

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

6.1 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เกิดขึ้นราวปี ค.ศ. 1975 เมื่อนักภาษาศาสตร์และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้ตระหนักในปัญหาว่า แม้ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างของภาษาต่างประเทศมาแล้วเป็นอย่างดี ก็ยังไม่สามารถพูดคุยหรือสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ หรือถ้าจะสื่อสารได้บ้าง ก็มักใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช่ แม้จะเป็นภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้เพราะภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ โครงสร้างเท่า

นั้น แต่ภาษาคือระบบของความที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ จึงมีการแสวงหาวิธีการและ พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ ดังนั้น ในการสอนไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น เพราะในการ สื่อสารนั้น ผู้พูดต้องใช้ภาษาทำหน้าที่ต่าง ๆ ในการสื่อความหมายไปยังผู้ฟัง เช่น โต้แย้ง เชิญชวน ขออนุญาต เป็นต้น ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมตามสภาพสังคม และกาลเทศะ นอกจากนี้การสื่อสารยังเป็น กระบวนการอย่างหนึ่ง การรู้รูปแบบหน้าที่และความหมายของภาษาอย่างเดียวจึงไม่พอ ผู้เรียน ต้องสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง และปฏิกิริยาตอบโต้ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังจะช่วยให้ความหมายนั้น กระจ่างขึ้น

6.2 จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ สร้างความสามารถ ในการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ (Savignon, 1983 : 36 - 38)

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา คือ ความสามารถทางภาษาทั้ง ด้านภาษาพูด และที่ไม่ใช่ภาษาพูด อันประกอบด้วย ความรู้ในเรื่องการใช้คำศัพท์ กฎเกณฑ์การวาง รูปประโยค การออกเสียง และความหมายตามรูปคำ

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ในสถานการณ์ทางสังคมที่แตกต่างกันโดยเน้นที่ความเหมาะสมทางความหมาย เช่น ทักทาย ทักทวน พฤติกรรม รวมทั้งความเหมาะสมในรูปประโยคด้วย เช่น ทำเนียบภาษา ภาษาท่าทาง การแสดงออก โดยใช้ข้อความ และระดับเสียง

3. ความสามารถด้านข้อความต่อเนื่อง คือความสามารถในการรวมและตีความรูปประโยค และความหมายเพื่อให้ได้ใจความโดยรวมในข้อความทั้งข้อความที่พูดและเขียน ความสามารถด้านนี้ จะประกอบด้วยกฎเกณฑ์ที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

3.1. กฎการผูกพันรูปเรื่อง ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงข้อความตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์โดยใช้เครื่องหมายผูกพันรูปเรื่อง เช่น การใช้คำสรรพนาม การใช้คำเชื่อม เป็นต้น

3.2. กฎของสัมพันธภาพในข้อความ ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์การรวบรวมและจัดระเบียบ ความหมายของข้อความ เช่น การซ้ำคำ ความสัมพันธ์คงเส้นคงวา และความเกี่ยวพันของความคิด

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร คือความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร ทั้งด้านภาษาพูดและภาษาท่าทาง ทั้งนี้เพื่อให้การสื่อสารต้องลื่นไหลซึ่งเป็นผลมาจากการมีความ สามารถทางภาษาไม่เพียงพอหรือมีข้อจำกัดในการแสดงออกในการสื่อสาร กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้ข้อความหรือวลีอธิบายคำ รวมทั้งการใช้ท่าทางต่าง ๆ

ฟินอคเคียโร (Finocchiaro. 1982 : 10) กล่าวว่า ปัจจุบันจุดมุ่งหมายของการสอนภาษา ต่างประเทศนั้นเน้นหนักด้านพัฒนาการทางสมรรถภาพในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น และกฎที่สำคัญของ สมรรถภาพเพื่อการสื่อสารก็คือ ความเหมาะสมและการเป็นที่ยอมรับในสถานการณ์ทางสังคมและ วัฒนธรรมที่มีการใช้ภาษานั้น นอกจากนี้ยังกล่าวเสริมว่าผู้เรียนที่มีสมรรถภาพในการสื่อสารแล้วนั้น

จะต้องรู้และระวังอยู่เสมอว่า สถานการณ์การมีปฏิสัมพันธ์ติดต่อสื่อสารนั้นเกี่ยวข้องกับใครหมายถึง จำนวนของผู้เข้าร่วมสนทนา อายุ เพศ บทบาท บุคลิกภาพและสถานภาพทางสังคม เป็นต้น เกิดขึ้น ที่ไหน เกิดขึ้นเวลาใด หัวข้อเรื่องอะไร เพื่อจะตัดสินใจเลือกได้ว่าควรจะต้องใช้ลีลาภาษาชนิดใดเช่น ภาษาพูดพื้นบ้านทั่วไป หรือภาษาพูดอย่างเป็นทางการ หรือภาษาที่เป็นทางการ การสอนที่ตระหนักถึง จุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาของผู้เรียน คือเน้นจุดมุ่งหมายและการใช้ภาษามากกว่าการเน้นด้านความรู้ เกี่ยวกับภาษา ทำให้มีการใช้สื่อการสอนประเภทของจริงและที่สมมุติว่าเป็นของจริง การแสวงหาสื่อ การสอนประเภทของจริงเป็นลักษณะหนึ่งของแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

6.3 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

หลักการเรียนการสอนในห้องเรียนครูผู้สอนอาจมีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นเรื่องยุ่งยากเพราะต้องจัดกิจกรรมให้หลากหลายและเป็นลักษณะจำลอง เหตุการณ์ให้เหมือนจริงที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยมีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับผู้สอนและเพื่อนในชั้น กิจกรรมเพื่อการสื่อสารคือกิจกรรมที่ผู้เรียนมีจุดประสงค์และมีความต้องการ ที่จะสื่อสาร ซึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเองโดยแสดงออกทางเนื้อหามากกว่ารูปแบบทางภาษา และสามารถ เลือกใช้ภาษาแต่ละรูปแบบได้ถูกต้อง ในขณะที่ผู้เรียนกำลังแสดงออกทางภาษาเพื่อสื่อความหมายอยู่ นั้นผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะและจะปล่อยให้แสดงออก อย่างเสรี คือไม่กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่จะมา ใช้สื่อสาร ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1982 : 166 - 167) กิจกรรมการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร นั้น ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของกิจกรรม การสอนทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน มักจะไม่แยกสอนออกจากกันแต่จะมีกิจกรรมทางภาษาในลักษณะของการผสมผสาน กัน เช่น ฟังเรื่องต่อไปนี่แล้วเล่าเรื่องย่อ หรืออ่านเรื่องต่อไปนี่แล้วเขียนเรื่องเฉพาะที่สำคัญ เป็นต้น ฉะนั้นภาษาที่ใช้ฝึกจะเป็นภาษาที่มีความหมายและใช้ในการสื่อสารจริงได้ การฝึกจะต้องมีจุดมุ่งหมาย ที่แน่นอนซึ่งกำหนดหน้าที่ภาษาและหัวข้อความคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาระดับสูงขึ้น ไป สถานการณ์ที่นำมาให้ผู้เรียนควรเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการดำรงชีพในอนาคตได้ เช่น อาชีพเลขานุการ นักวิทยาศาสตร์ นักสังคมศาสตร์ ครูสอนภาษา เป็นต้น

ลิทเทิลวูด (Littlewood. 1981 : 22) ได้แบ่งกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามจุดประสงค์ในการ ใช้ออกเป็น 2 ชนิด

1. กิจกรรมที่จัดตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสาร (Functional Communicative Activities) กิจกรรมนี้จะเน้นที่จุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในบางครั้ง อาจไม่คำนึงถึง ความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก แต่จะดูว่าสามารถสื่อสารได้ทันทีเมื่อจำเป็นได้ดีเพียงใด
2. กิจกรรมที่จัดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) คือ กิจกรรม ที่จัดเพื่อให้ได้จริงกับบุคคลอื่นๆในสังคม นอกจากผู้เรียนจะเลือกใช้ภาษาตามจุดประสงค์ที่จะ สื่อสารแล้ว ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ด้วย จากสภาพที่จัดในห้องเรียนผู้สอนควรใช้บทบาทสมมุติหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อสร้าง สถานการณ์ต่างๆในสังคมให้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

กิจกรรมตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาที่พูดกันเพื่อสื่อสารให้คนอื่นทราบอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยเน้นหน้าที่ของภาษาที่มีไว้เพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน ความสำเร็จของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความสามารถในการสื่อความหมายในปัจจุบัน เช่นใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง หรือใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าข้อมูลนั้นนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น นักเรียนจะได้รับการสนใจจากกิจกรรม และเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการสื่อความหมายมากยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมอาจจัดกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ หรือกิจกรรมคู่ ส่วนลักษณะของกิจกรรมอาจใช้ลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้ (Littlewood. 1985 : 22 - 28)

1. การหาข้อมูลที่ขาดหายไปโดยใช้ข้อความที่กำหนดให้มีวิธีการดังนี้
 - 1.1 การหาข้อมูลที่หายไปจากรูปภาพ
 - 1.2 การหาข้อมูลจากภาพของเพื่อนในกลุ่มที่ตรงกับภาพของตน
 - 1.3 การจัดลำดับภาพตามเนื้อเรื่อง หรือการบอกสถานที่และตำแหน่งของบุคคล สิ่งของในภาพ
 - 1.4 การค้นหาข้อมูลที่ขาดหายไป
 - 1.5 การค้นหาความลับ โดยการสอบถามหรือสัมภาษณ์
2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือข่าวสารระหว่างกัน โดยไม่กำหนดข้อความให้ มีวิธีการจัดดังนี้
 - 2.1 บอกทิศทาง
 - 2.2 หาความแตกต่างจากภาพ
 - 2.3 การสื่อความหมายโดยใช้กระสวนประโยคบรรยายรูปทรงต่างมิติและภาพ
3. การแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างกันในกลุ่ม
 - 3.1 การเรียงลำดับเนื้อเรื่องใหม่
 - 3.2 การรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา
4. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลและวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้จินตนาการ การจัดกิจกรรมแนวนี้เป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันภายในกลุ่ม มีวิธีจัดดังนี้
 - 4.1 กิจกรรมร่วมกันแก้ปัญหา
 - 4.2 กิจกรรมทำนายเหตุการณ์

ซาวิญยอง (Savignon. 1987 : 85) ได้เสนอแนะกิจกรรมและวิธีการที่มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลายประการคือ

1. การให้แสดงบทบาทสมมุติ การให้หัวข้ออภิปรายและการให้เล่นเกมต่างๆในตอนแรกของการทำกิจกรรมเหล่านี้ นักเรียนอาจจะอายซึ่งครูอาจช่วยได้แต่ไม่ตำหนิหรือวิจารณ์ความพยายามของนักเรียน สร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง ครูไม่ต้องสนใจไวยากรณ์หรือประโยคที่สมบูรณ์มากนัก ถ้าครูฟังไม่เข้าใจอาจถามนักเรียนคนอื่นให้อธิบายหรือทำเป็นเข้าใจ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ ครูต้องช่วยอย่างจริงใจไม่ทำลายความรู้สึกของนักเรียน เมื่อนักเรียนต้องการพูดในสิ่งที่ยังไม่ได้เรียน ครูต้องส่งเสริมให้กำลังใจ ให้นักเรียนถามเกี่ยวกับคำที่เขาต้องการใช้ เพราะการเรียนรู้คำใหม่ที่ได้ผลดีที่สุด คือ เรียนตอนอยากรู้ ช่วยกันรักษาหน้าและความรู้สึกของนักเรียนเวลาที่เขานึกคำที่ต้อง

การไม่ได้ ครูอาจจะสอนกระสวนคำพูดที่ใช้ประวิงเวลาในการคิด เช่น What you call it ? หรือ Will you please repeat ? เป็นต้น นอกจากนี้อาจฝึกนักเรียนให้ใช้ท่าประกอบ เพราะทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่น การโบกมือ ทำสัญญาณต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนจะเรียนอย่างมีความสุขและสนุกสนาน

2. การใช้โอกาสนักเรียนได้พบปะผู้ที่ใช้ภาษานั้นๆ และให้นักเรียนที่มีความรู้ทางภาษา อยู่ในระดับที่แตกต่างกันมาร่วมกันทำกิจกรรม เช่น เล่นเกม ให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าช่วย อธิบายให้คนอื่นฟัง ซึ่งจะช่วยให้เขาเกิดความภาคภูมิใจ ในขณะที่เดียวกันเขาได้ช่วยผ่อนแรงครูด้วย

3. การใช้สื่อมวลชน เช่น รายการวิทยุและโทรทัศน์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนครู ควรใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ ในการสอนไม่ควรให้นักเรียนกังวลข้อผิดพลาดในการใช้ภาษามากจน เกินไป ควรคำนึงถึงความคล่องแคล่วและความไม่ขาดช่วงในการพูดมากกว่า ครูควรใช้เวลาในตอนต้น ชั่วโมงอย่างน้อย 5 นาที เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนสนใจโดยใช้ภาษาต่างประเทศ

4. การรู้จักนักเรียนแต่ละคนให้ดี นอกเหนือไปจากที่ครูรู้จักในห้องเรียน ครูต้องรู้ว่า นักเรียนสนใจอะไรบ้าง อาจจะเป็นเรื่องดนตรีหรือสิ่งอื่นๆที่เขาถนัดเพื่อการจัดกิจกรรม จะได้มีความหมายต่อนักเรียนทุกคน

แคร์รอล (Carrol. 1980 : 53) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่จะนำไปสู่ความสามารถในการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคม เช่น การเข้าร่วมสนทนาในขณะรับประทานอาหาร หรือการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป

2. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่น่าสนใจ เช่น การถามทิศทางและที่ตั้งของสถานที่หรือ การจอง และการซื้อบัตรผ่านประตูสำหรับเข้าชมสถานที่ต่างๆ

3. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง เช่น การอ่านแผนที่และแผนภูมิหรือการติดต่อเพื่อ เข้าพักในโรงแรม

4. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเยียวยา เช่น การนัดหมายแพทย์เพื่อรับการรักษาหรือ เข้าใจคำแนะนำในการรักษาเยียวยา

5. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน เช่น การอ่านตารางและฟังประกาศของวิทยุและโทรทัศน์ หรือการติดตามรายการภาพยนตร์และละครทางโทรทัศน์

6. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามความสนใจเช่น การเข้าร่วมในบทเรียนภาษา ต่างประเทศหรือการอภิปรายถึงประสบการณ์และความสนใจเกี่ยวกับอาชีพของตน

จากทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ข้างต้น อาจสรุปได้ว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยึดหลัก 3 ประการคือ

1. การเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. เน้นการสอนด้วยการเรียบเรียงความคิดให้เป็นหน่วยของภาษาในการสื่อสารซึ่งเป็นที่ยอมรับ
3. วิธีสอนเน้นกิจกรรมเพื่อการสื่อความหมายและการใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.4 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มอว์ (Morrow, 1981 : 59 - 66) กล่าวถึงสิ่งที่ควรคำนึงถึง ในการที่จะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารไว้ 5 ประการคือ

1. นักเรียนต้องรู้ว่าตนกำลังทำอะไร ในตอนต้นของบทเรียน นักเรียนจะต้องรู้จุดมุ่งหมายในการเรียนว่า เมื่อจบบทเรียนแล้วจะสามารถทำอะไรได้บ้าง เรียนแล้วใช้ประโยชน์อย่างไรในการสื่อสาร

2. การรวมส่วนทั้งหมดได้ผลดีกว่าแยกส่วน (The whole is more than the sum of the parts) เพราะการสอนแบบแยกส่วนผู้เรียนไม่สามารถสื่อความหมายได้ การสอนให้สื่อความหมายได้ คือ การใช้ข้อความต่อเนื่อง ใช้ภาษาที่อยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริง

3. กระบวนการในการสื่อความหมายมีความสำคัญเท่ากับการฝึกอุปประโยค เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายเป็นภาษาต่างประเทศได้นั้น ใช้กระบวนการต่อไปนี้

3.1 ช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) ในชีวิตจริง นั้นการสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนหรือมากกว่า คนหนึ่งรู้ในสิ่งที่คนอื่นไม่รู้ แบบฝึกหัดที่มีสถานการณ์ที่เป็นช่องว่างด้านข้อมูล และให้นักเรียนเติมช่องว่างนั้น จะทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้

3.2 การเลือก (Choice) ลักษณะอย่างหนึ่งของการสื่อสารคือผู้ร่วมสนทนา มีข้อเลือกที่จะพูดอะไร พูดอย่างไร ส่วนผู้ฟังจะคิดอยู่ในใจว่าผู้พูดจะพูดอะไรออกมา

3.3 ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จุดมุ่งหมายของการสนทนา คือ จะได้อะไรจากคู่สนทนาซึ่งทำให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การฝึกปฏิบัติจริงทำให้เกิดการเรียนรู้ การที่นักเรียนอยู่ภายใต้การควบคุมของครูอยู่ตลอดเวลา ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารได้ ครูจะต้องจัดเตรียมกิจกรรมต่างๆไว้อย่างเหมาะสม

5. ไม่เคร่งครัดในข้อผิดพลาดจนกว่าจะสื่อสารกันรู้เรื่อง การสื่อความหมายผิดไม่ได้เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ครูควรอนุโลมและไม่ควรยับยั้งนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมเพราะจะทำให้เด็กวิตกกังวลเกิดความไม่เชื่อมั่นในการใช้ภาษาในคราวต่อไป

ดังนั้น การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ได้นั้น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถที่จะใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมในกระบวนการปะทะสังสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมสามารถจะรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะพูด เมื่อไรไม่ควรพูด และจะพูดอะไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน ในลักษณะอย่างไร นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการใช้ภาษาด้วยว่าถูกต้องตามกาลเทศะ หรือไม่ ซึ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมนั้นหมายถึงความเหมาะสมทั้งทางด้านความหมายและรูปแบบของภาษา ความเหมาะสมของความหมาย ได้แก่ การใช้ภาษาโดยเน้นหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมาย (Communicative Function) ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถใช้ข้อความที่สุภาพเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ภาษานั้น เช่น บริกรในภัตตาคารจะไม่ใช้หน้าที่ทางภาษาประเภทออกคำสั่งกับลูกค้าแต่จะใช้ภาษาประเภทเชิญชวนแทน ส่วนความเหมาะสมของรูปแบบของภาษา ได้แก่การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทาง

สังคมของผู้ร่วมสนทนาในสถานการณ์ขณะนั้น เช่น บริการในภัตตาคารไม่ใช่โครงสร้างทางภาษาที่แสดงความดีสินีพเป็นกันเองกับลูกค้า ซึ่งถือว่าสถานภาพทางสังคมสูงกว่า

6.5 องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร

การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเรียนภาษาจนถึงขั้นสื่อสารได้นั้นย่อมต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ ไทมส์ (Hymes. 1981 : 15 - 17) ได้เสนอองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร ที่สอดคล้องกับ บาคแมน และปาร์มเมอร์ (Bachman and Palmer. 1982 : 449 - 463) ดังนี้

1. ความสามารถที่จะรู้ว่าประโยคที่พบมีความเป็นไปได้ว่าจะถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือไม่
2. ความสามารถที่จะรู้ว่าประโยคใดเป็นลักษณะของภาษาที่ใช้ได้จริงในสังคม ทั้งนี้เนื่องจากประโยคบางประโยคอาจถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่ไม่สามารถนำมาใช้สื่อสารได้ เนื่องจากข้อจำกัดต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน
3. ความสามารถที่จะรู้ว่าประโยคใดใช้ได้เหมาะสมกับสังคมหรือสถานการณ์ขณะนั้น
4. ความสามารถที่จะรู้ว่าประโยคใดเป็นที่ยอมรับ หรือนิยมใช้กันในสังคม

นอกจากนั้น บาคแมน และปาร์มเมอร์ ได้เสนอองค์ประกอบเพิ่มเติมคือความสามารถในการใช้ภาษาเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatic Competence) ได้แก่ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตนขณะใช้ภาษา เช่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์การใช้กริยาท่าทาง สีหน้า การประสานสายตา และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย

จากความคิดเห็นของนักภาษาศาสตร์ พอสรุปได้ว่า ความสามารถในการสื่อสารนั้นประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถในการที่จะใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะและสถานการณ์ กฎเกณฑ์ทางสังคม ความเข้าใจในด้านกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและความสามารถที่จะใช้กลวิธีในการสื่อสาร ทั้งทางด้านท่าทาง การเคลื่อนไหวและสีหน้าประกอบกัน

6.6 การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัณกุล (2537 : 202 - 204) ได้กล่าวถึงการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การสอนและการทดสอบเป็นสิ่งที่ต้องกระทำควบคู่กันในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จนถือได้ว่าการทดสอบเป็นทักษะอย่างหนึ่งของการสอน ดังนั้นรูปแบบของการทดสอบจึงต้องสอดคล้องกับรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การทดสอบจึงควรทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นการทดสอบจึงควรทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วย แต่โดยทั่วไปการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนนั้น อาจจะใช้การทดสอบความสามารถของผู้เรียนทางด้านองค์ประกอบของภาษา ซึ่งได้แก่ เสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์และอาจจะทดสอบทักษะต่างๆทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการทดสอบว่าจะทดสอบใน

ด้านใด เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ถ้าผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษในระยะเวลาสั้น การทดสอบมักจะเกี่ยวข้องกับการทดสอบองค์ประกอบทางภาษา อย่างไรก็ตาม ในการทดสอบทุกระดับ ยกเว้นระดับเริ่มต้นจริงๆ ควรมีการทดสอบความสามารถที่จะสื่อสารในภาษาที่เรียน ไม่ควรเน้นการทดสอบในด้านองค์ประกอบของภาษามากเกินไป เพราะจะเป็นผลเสียต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเนื่องจากในปัจจุบันนักภาษาศาสตร์ยังไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าองค์ประกอบภาษาส่วนใดสำคัญกว่ากัน แต่การทดสอบความชำนาญทางภาษาที่ดีที่สุดคือการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่คล้ายชีวิตจริง ซึ่ง วาเลทท์ (Valette. 1977 : 12) ได้ให้ความเห็นว่า การทดสอบความสามารถในการสื่อสารควรเน้นที่ความสามารถของผู้เรียนที่จะสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ การจะวัดความสามารถมิใช่ดูแต่ความถูกต้องเกี่ยวกับภาษา แต่ควรวัดความสามารถของผู้เรียนที่จะพูด หรือเขียน หรือเข้าใจข้อความได้

จากความคิดเห็นดังกล่าวพอกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถโดยรวมและต้องบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริงและไม่สามารถทดสอบด้วยแบบทดสอบไวยากรณ์ การอ่าน หรือศัพท์ และการทดสอบส่วนย่อยอื่นๆ การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงไม่ควรทดสอบเพียงในด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา แบบสอบที่มีประสิทธิภาพ ต้องแสดงให้เห็นว่า ผู้ทดสอบต้องการที่จะใช้ภาษาอย่างไร เกณฑ์ตัดสินความสำเร็จมิใช่แค่ความถูกต้องตามแบบแผน แต่เป็นประสิทธิผลในการสื่อสาร การนำไปใช้จริง

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน

7.1 หลักการจัดกิจกรรม

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารและรับสารได้ด้วยวิธีการต่างๆ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ต่างๆของผู้เรียน ดังนั้นการจัดกิจกรรมควรเลือกเรื่องหรือเนื้อหาที่ผู้เรียนจะต้องพบ และต้องนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงซึ่ง คีธ จอห์นสัน (Johnson. 1982 : 163 - 175) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารทางภาษา (Communicative Language Competence) ไว้ 5 หลักการดังนี้

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นหลักฝึกความเข้าใจที่ได้รับ และสามารถถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปสู่อีกทักษะหนึ่ง หรือจากข้อมูลในลักษณะหนึ่งไปสู่ข้อมูลในอีกลักษณะหนึ่ง ทั้งนี้เพราะในชีวิตจริงนั้นเรามีการถ่ายโอนภาษาในรูปแบบต่างๆ กัน เช่น อ่านหรือฟังเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา แล้วนำข้อมูลมากรอกลงในแบบฟอร์ม ตาราง กราฟ หรือ แผนภูมิ เป็นต้น โดยไม่ให้ผู้เรียนกังวลเกี่ยวกับความถูกต้องในโครงสร้างทางภาษา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง สมาคมกีฬาแห่งหนึ่งที่เมืองวinton เปิดรับสมัครทั่วโลก สมมุติว่านักเรียนเป็น เจ้าหน้าที่
รับสมัครให้อ่านจดหมาย 2 ฉบับนี้แล้วกรอกข้อมูลลงในแบบฟอร์มรับสมัคร

29, Gosforth Close,
Hamford,
Nottingham.
Notts.
NG16 7EA

1 Feb. 1979

Dear Hohn,

I don't know whether you remember me - we met very briefly at Michael Everton's party last week. My name is Arturo Catania and I'm an Italian doctor. My wife told me after the party that you're the secretary of the sports club, which I'm very interested in joining. Could you please send me some information about how to apply. If you wish to phone me for any reason, my number's Hamford (0273) 51469.

Yours sincerely,

Arturo Catania

Arturo Catania

29, Lakeside Avenue,
Upton,
Notts. NG16 7AA

13 Jan. 1979

Dear Sir,

I wish to become a member of the Winton sports club, and would be grateful to receive details of subscription rates and other relevant information. I am a teacher by profession, and shall be in England for 2 years (my nationality is French). I was born in Paris on the 12th of January 1939.

I look forward to hearing from you.

Yours faithfully ,

Odette Marie Francois

(Miss) Odette Marie Francois

WINTON SPORTS CLUB : MEMBERSHIP APPLICATION

Surname _____ First Name (s) _____

Date of Birth _____ Nationality _____ Marital Status _____

Address _____

Telephone Number _____ Occupation _____

WINTON SPORTS CLUB : MEMBERSHIP APPLICATION

Surname _____ First Name (s) _____

Date of Birth _____ Nationality _____ Marital Status _____

Address _____

Telephone Number _____ Occupation _____

ภาพประกอบ 1 ตัวอย่างกิจกรรม The Information Transfer Principle (Johnson. 1982 :165)

2. การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร (The Information Gap Principle) จากหลักการที่ 1 นั้น เป็นการถ่ายทอดข้อมูลโดยผ่านสื่อ คือใช้จดหมายเพื่อผู้เรียนจะนำไปกรอกใบสมัคร แต่การถ่ายทอดข้อมูลในการสื่อสารนั้น จะเป็นการถ่ายทอดจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง โดยคำนึงว่าบุคคลที่สองนั้นไม่รู้ข่าวสารและรับข่าวสารได้โดยการสื่อสารทางคำพูดหรือตัวเขียน

หลักการนี้เป็นประโยชน์ในการสอนพูดเพราะเป็นการสร้างเงื่อนไขที่ไม่ได้คาดหวัง คือนักเรียนคนที่ 2 ไม่ทราบว่านักเรียนคนที่ 1 จะพูดอะไร แล้วนักเรียนคนที่ 2 ต้องพูดตอบทันที อันเป็นการพัฒนาความคล่องตัวในการใช้ภาษา นอกจากนี้หลักการนี้ยังมีประโยชน์ในการสอนเขียนในแง่ที่เป็นการให้ข้อมูลที่จริงเป็นจริง นักเรียนที่ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ทราบมาก่อน และวัดผลงานเขียนจากความสำเร็จในการรับข่าวสาร เช่น

นักเรียน A.

WINTON SPORTS CLUB : MEMBERSHIP APPLICATION			
Surname	CATANIA	First Name (s)	
Date of Birth	4. 8. 46	Nationality	
		Marital Status	M
Address			
Telephone Number	Occupation Doctor		

นักเรียน B.

WINTON SPORTS CLUB : MEMBERSHIP APPLICATION			
Surname		First Name (s)	Arturo
Date of Birth		Nationality	Italian
		Marital Status	
Address	29, Gosforth Close, Hamford, Nottingham NG16 7EA		
Telephone Number	(0273) 51469		
	Occupation		

ภาพประกอบ 2 ตัวอย่างกิจกรรม The Information Gap Principle (Johnson. 1982 :166)

3.การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เพื่อความเข้าใจในหลักการนี้ ยกตัวอย่างเดียวกับหลักหลักการที่ 1 สำหรับหลักการนี้ครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำต่างกัน เช่น ให้นักเรียน A นำใบสมัครที่เลขานุการสโมสรกรอกให้ผู้สมัครมาเขียนเป็นจดหมาย แล้วนักเรียน B นำจดหมายจากนักเรียน A มากรอกลงในใบสมัคร จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่านักเรียน A เป็นผู้ผลิต (ฝึกการเขียน) และนักเรียน B เป็นผู้รับสาร (ฝึกความเข้าใจในการอ่าน) เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทั้งสองได้ฝึกสองทักษะ ครูอาจให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดอีกครั้งแต่กลับบทบาทกันโดยให้นักเรียน B เขียนและนักเรียน A อ่าน หลักการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน กระทำโดยการให้นักเรียนทั้งสองเขียนในเวลาเดียวกัน

โดยนักเรียน B เขียนให้นักเรียน A ในขณะที่นักเรียน A ก็เขียนให้นักเรียน B หลังจากนั้นก็มี การแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อทำงานให้สมบูรณ์ ดังตัวอย่าง ครูมอบหมายงานทั้ง 2 ชั้นให้นักเรียนนำใบสมัคร มาเขียนเป็นจดหมายแล้วให้นักเรียน A มารับจดหมายจากนักเรียน B มากรอกใบสมัคร ในขณะที่เดียวกันนักเรียน B ก็มารับจดหมายจากนักเรียน A เพื่อกรอกใบสมัคร

กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันนี้ เป็นกิจกรรมในรูปของการเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูลประเภทหนึ่ง สามารถจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือคู่ก็ได้ กิจกรรมรูปแบบนี้มีพื้นฐานมาจากการจัดให้มีปัจจัยที่คู่สนทนาต่างไม่ทราบข้อมูลที่อีกฝ่ายมี ต่างฝ่ายต่างต้องการสื่อความหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลครบ ต่างฝ่ายต่างเลือกใช้สำนวนภาษาที่เหมาะสมและต่างก็ได้ข้อมูลย้อนกลับทันที ทำให้การสื่อความหมายต่อเนื่องไปอย่างไม่หยุดชะงัก

4. การตรวจสอบผลงาน (The Task Dependency Principle) การที่นักเรียนใช้ประโยชน์จากข้อมูลมาทำกิจกรรมนั้น จะเห็นได้ว่างานมีความสัมพันธ์กันนักเรียนจะทำงานที่ 2 ได้ก็ต่อเมื่องานที่ 1 สำเร็จแล้ว หลักการนี้สำคัญสำหรับการสอนทักษะรับสารเพราะเข้าใจว่าการฟังและการอ่านนั้นสำเร็จซึ่งถ้าไม่สำเร็จงานที่จะกระทำต่อก็จะล้มเหลว นอกจากนี้ยังใช้หลักการนี้กับทักษะการส่งสาร เพราะเป็นการสร้างเหตุให้นักเรียนต้องใช้ภาษาหลักการนี้ช่วยลดความแตกต่างของบรรยากาศในห้องเรียนกับโลกที่เป็นจริง คือ เมื่อนักเรียนทำงานเขาจะรู้ว่าจะมีนักเรียนอีกคนหนึ่งมาดูผลงานของเขาเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการทำงานต่อไป ดังนั้นนักเรียนคนแรกต้องพยายามทำงานของตนให้สมบูรณ์

หลักการนี้ครูจะเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว ซึ่งในการใช้ภาษาจริง ๆ เราไม่สามารถจะหาเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เลยความผิดพลาดในการใช้ภาษาอาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ แต่การเรียนในชั้นเรียนครูต้องแก้ไขให้ถูกต้องเสมอ เช่น ให้นักเรียนพูดหรือเขียนเกี่ยวกับครอบครัวตัวเอง นอกจากนี้ กิจกรรมการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารอื่นๆ ผู้สอนสามารถเลือกให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสถานการณ์การใช้ภาษาซึ่งมีหลายวิธี ดังต่อไปนี้

4.1 การเล่นบทบาทสมมติ (Role Play and Simulations) เป็นการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่มักพบในชีวิตประจำวัน เช่น การสนทนาระหว่างผู้ซื้อกับพนักงานขายของในห้างสรรพสินค้า ผู้เรียนสามารถเลือกบทบาทและถ้อยคำในการสนทนาตามวัตถุประสงค์ การเล่นบทบาทสมมตินั้นไม่ควรให้ผู้เรียนท่องจำมาจากแบบเรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวล และไม่สามารถแสดงบทบาทรวมทั้งการใช้ภาษาได้อย่างอิสระ

4.2 การแสดงละคร (Drama) หมายถึงการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติ (Play an Imaginary Person in an Imaginary Situation) เพื่อเลียนแบบวิธีการพูด สีหน้า ท่าทาง ตลอดจนการแต่งกายของบุคคลในสังคมในสถานการณ์หรือในยุคสมัยหนึ่งๆ ทักษะที่จำเป็นมากสำหรับกิจกรรมนี้ คือ การพูดและการฟัง

4.3 เกมและการแก้ปัญหา (Games and Problem Solving) เป็นวิธีการที่ฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการคิดอย่างมีเหตุผล โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง ซึ่งกิจกรรมที่เป็นเกมและการแก้ปัญหานี้ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนได้มีการผ่อนคลายความตึงเครียดแล้วยังเป็นการพัฒนาความสามารถในด้านการสื่อสาร การคิดอย่างมีเหตุผล และความเชื่อมั่นในตนเอง

4.4 การสอนภาษาด้วยเพลง (Songs) ผู้สอนควรเลือกเพลงที่จะนำมาสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และระดับความรู้ของนักเรียน ซึ่งการสอนด้วยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมากขึ้น

5. การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นการตรวจสอบว่าผู้รับข้อมูลสามารถรับการถ่ายทอดเนื้อหาของข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่ โดยผู้ตรวจสอบคือนักเรียนที่ร่วมทำกิจกรรมไม่ใช่ครูที่คอยตรวจไวยากรณ์ครูจะตรวจแก้ก็ต่อเมื่อข้อผิดพลาดนั้นทำให้เสียความหมายในการสื่อสาร เพื่อให้เข้าใจหลักการนี้ดีขึ้น

กล่าวโดยสรุปแนวการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีที่มาจากแนวคิดที่ว่าจุดประสงค์ที่สำคัญอันหนึ่งของการสื่อสารคือการปิดช่องว่างของข้อมูล ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีข้อมูลแบบเดียวกัน การสื่อสารก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการสอนเพื่อการสื่อสารจำเป็นที่จะต้องสร้างสถานการณ์ซึ่งนักเรียนจะได้รับหรือมีส่วนร่วมของข้อมูลที่เหมือนกัน นักเรียนจะไม่รู้ข้อมูลของเพื่อนจะรู้ได้ก็ต้องมีการสื่อสารกัน ซึ่งสิ่งนี้เป็นตัวบังคับให้ผู้เรียนเกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษาซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร นอกจากนี้การฝึกภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึก สนองความต้องการของนักเรียน และจะก่อให้เกิดการสื่อสารอย่างคล่องตัวในห้องเรียน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนภาษาของนักเรียนต่อไป

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน กับผู้ที่เขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิมของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับการเขียนมาก่อน จำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่ง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนมาก่อน จำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าความรู้เดิมในการเขียนนั้น จะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงว่า ความสามารถในการเขียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

เบญจมาลย์ ขุนภักดี (2531 : 44) ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการสอนเสริมการสอนทักษะฟัง พูด วิชาหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

วิมลพันธ์ ไตรภูมิ (2535 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษหลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน และคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการสอน

เพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน และคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแนวคู่มือครู

อัญชนา ราศรี (2538 : 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ทักษะฟัง พูด ภาษาอังกฤษกับการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

ทันทีวา สุวัตร (2540 : 96) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูด และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟัง การพูด สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากงานวิจัยดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ความสามารถของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถทั้ง 4 ทักษะสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู

8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

8.1 ความหมายของความสนใจ

ได้มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาให้ความหมายของคำว่า ความสนใจ แตกต่างกันหลายความหมายด้วยกัน เช่น

ดิวอี้ (Dewey . 1959 : 66); ธอร์นไดค์ (Thorndike. 1959 : 118) และโฟรลิก (Frohlick. 1959 : 135) ได้ให้ความหมายของความสนใจ ซึ่งพอสรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง การแสดงออกของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่เขาชอบเป็นอาการอยากรู้ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ทำให้เกิดความมานะพยายาม ตลอดจนความซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งใดๆ ที่นักเรียนได้รับ

8.2 สาเหตุของความสนใจ

จรินทร์ สุกุลถาวร (ม.ป.ป. : 61 - 62) กล่าวว่า ความสนใจเกิดจากสาเหตุต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการ เช่น อยากรู้เป็นคนเรียนเก่งก็ต้องพยายามสนใจบทเรียน เพื่อที่จะได้ทำให้ตนเองเข้าใจและจะได้สอบได้ที่ 1

2. การเอาอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ จะทำให้คนที่เข้าร่วมเกิดความสนใจด้วย เช่น เด็กส่วนมากเมื่อเห็นพ่อแม่ ครู หรือ เพื่อนชอบหรือมีสิ่งใดก็พลอยสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วย

3. การอ่านหนังสือช่วยให้เกิดความสนใจได้ เช่น การอ่านชีวประวัติของนักประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านมีความสนใจที่จะคิดประดิษฐ์สิ่งต่างๆบ้าง

4. การศึกษาหรือการอบรมความรู้ ความสามารถในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ย่อมจะทำให้เกิดความสนใจขึ้น แม้ว่าในตอนแรกนั้นยังไม่มี ความสนใจเลย เช่น นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ เมื่ออ่าน พูด ฟัง และ เขียนได้ ก็จะมี ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

นอกจากนั้น จรินทร์ สกุลถาวร ยังได้กล่าวอีกว่า โดยทั่วไปคนเรามีความสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ คือ

1. สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นๆ เช่น การศึกษาอบรมฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
2. บุคลิกภาพของบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย ความถนัดตามธรรมชาติ สุขภาพ

8.3 การสร้างความสนใจ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 143) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างความสนใจ ไว้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่ เพื่อที่จะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการสอนต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน
2. สำรวจความถนัดของนักเรียนเพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้นๆ
3. จัดสภาพการเรียนใหม่ให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วๆ และท้าทายความสามารถของนักเรียนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด ตลอดจนการนำสิ่งแปลกใหม่และทันสมัยมากล่าวถึงด้วย
4. การให้การเสริมแรง โดยพยายามให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้นๆ โดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสนใจในสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
5. ชี้นำหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้นๆ ต่อไป

จากการเสนอแนะดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนนั้นผู้สอนต้องคำนึงถึงความต้องการ และความถนัดของของผู้เรียน เพื่อจัดบทเรียน สภาพห้องเรียน พร้อมทั้งจัดสื่อการเรียนต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการ นอกจากนั้นยังต้องมีการเสริมแรง กระตุ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ เขาจะได้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ พร้อมกันนั้นผู้สอนควรชี้ให้นักเรียนทราบถึงความก้าวหน้าของเขาเองทุกระยะและส่งเสริมให้กำลังใจในการทำกิจกรรม

8.4 การวัดความสนใจ

ได้นักการศึกษา 4 ท่านคือ โพลเวลล์ (Powell. 1963 : 189 - 192), เฮิร์ลลอร์ด (Hurlock. 1955 : 162) ได้เสนอวิธีการศึกษาความสนใจไว้ตรงกัน 3 วิธีดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interviews) เป็นวิธีการศึกษาจากคำพูดหรือถ้อยคำของบุคคลในสิ่งที่เขาชอบโดยผู้สัมภาษณ์จะสามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ด้วย
2. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการศึกษาจากพฤติกรรมการแสดงออกที่สังเกตได้ของบุคคลนั้นในขณะที่ทำกิจกรรม
3. การใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) เป็นวิธีการศึกษาโดยใช้แบบวัดความสนใจโดยให้บุคคลแสดงความรู้สึกของตนเองในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ ต่อข้อความต่างๆ ของแบบวัดความสนใจ

นอกจากการวัดความสนใจทั้ง 3 วิธีนี้แล้ว ชูเปอร์ได้เพิ่มวิธีวัดอีกวิธีหนึ่งคือ Tested Interest เป็นวิธีการศึกษาจากผลการเรียน โดยยึดพื้นฐานที่ว่าบุคคลจะเลือกเรียน และมีผลการเรียนที่ดีในวิชาที่เขาสนใจ

ความสนใจเกิดขึ้นได้หลายทาง เช่นเกิดขึ้นได้โดยไม่ทราบสาเหตุหรือเกิดจากประสบการณ์สิ่งแวดล้อม ฉะนั้นการวัดความสนใจที่ได้ผลถูกต้องแม่นยำที่สุดทำได้ยาก เพราะเป็นการวัดผลทางด้านจิตใจ ซึ่งเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ เช่น เพศ วัย อายุ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม แต่วิธีวัดความสนใจแบบใดจะให้ผลดีที่สุด ย่อมขึ้นอยู่กับว่าแบบการวัดไปใช้วัดกับใคร ในสถานการณ์เช่นไร จุดประสงค์ในการวัดความสนใจ ตลอดจนการกระทำหรือการทดลองที่ทำกับบุคคลนั้นๆ เมห์เรนส์ และ เลห์เมนน์ (Mehrens and Lehmann. 1978 : 218) ได้เสนอว่า การวัดความสนใจโดยวิธีใช้แบบสำรวจความสนใจเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด ง่ายที่สุด และเป็นวิธีการที่เชื่อมั่นได้

8.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจ

อัญนา ราชศรี (2538 : 194) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู

การสอนตามคู่มือครู เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ ที่ให้แนวการปฏิบัติการสอนโดยเน้นคุณสมบัติ 3 ประการ คือ คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ซึ่งเป็นคุณสมบัติตามจุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายปลายทางของการศึกษา

การสอนที่ตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์ เป็นการสอนที่จะช่วยตอบสนองจุดประสงค์ของหลักสูตรได้ หน่วยศึกษานิเทศก์ จึงได้จัดทำการสอนเพื่อตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์ โดยจัดทำเป็นคู่มือให้โรงเรียนได้ยึดเป็นแนวทางการสอนที่เรียกว่า คู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ ซึ่งยึดแบบการเรียนของโรเบิร์ต เอ็ม. กาเย (Robert M. Gagne) และลิสเชิลส์ เจ. บริกส์ (Lisles J. Briggs) เป็นหลัก (หน่วยศึกษานิเทศก์.2527. บทนำ)

9.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวทางของกาเย

กาเย (Gagne. 1965 : 62-107) ได้แบ่งการเรียนรู้แบบพื้นฐานง่าย ไปจนถึงการเรียนรู้แบบยากและซับซ้อน ดังนี้

1. การเรียนรู้เครื่องหมายและสัญญาณ (Signal Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองที่จะไม่ให้เกิดออกมาได้ การเรียนรู้ประเภทนี้ได้แก่ การเรียนรู้โดยการวางเงื่อนไขตามแบบของพาฟลอฟ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก
2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Learning) เป็นการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ผู้เรียนมีความตั้งใจและรู้ตัวในการกระทำที่จะเชื่อมโยงการตอบสนองที่เหมาะสมต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ กัน เมื่อทำได้ถูกต้องและเหมาะสม จะได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง
3. การเรียนรู้แบบลูกโซ่ (Chain Learning) เป็นการเรียนรู้การประกอบกิจกรรมที่ต่อเนื่องตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไป เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและทักษะต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหว
4. การเรียนรู้ด้วยถ้อยคำภาษา (Verbal Association) การเรียนรู้ที่คล้ายแบบที่ 3 แตกต่างกันที่สิ่งเร้าและการตอบสนองในแบบที่ 3 เป็นการใช้กลไกกล้ามเนื้อ ส่วนแบบที่ 4 เป็นเรื่องของการใช้ภาษา เน้นความสำคัญของภาวะภายในมากกว่าแบบที่ 3 เช่นการเชื่อมโยงชื่อของสิ่งของกับสิ่งของนั้นๆ
5. การเรียนแบบจำแนกความแตกต่าง (Discrimination Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นและแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้าเพื่อที่จะตอบสนองสิ่งเร้านั้นให้ถูกต้อง
6. การเรียนรู้มโนคติ (Concept Learning) เป็นการเรียนการตอบสนองร่วมกันต่อกลุ่มของสิ่งเร้าที่มีความแตกต่างกัน ผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งที่คล้ายกัน สามารถสรุปความเหมือนและแยกความแตกต่างของสิ่งเร้าได้
7. การเรียนรู้กฎและหลักการ (Principle Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือหรือ เชื่อมโยงมโนคติ ตั้งแต่ 2 มโนคติขึ้นไปเข้าด้วยกันและจากการที่สามารถตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นได้แล้ว จะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยวิธีการคล้ายคลึงกัน
8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยการคิดโดยการรวมกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของการเรียนรู้ประเภทที่ 7 เข้าด้วยกัน และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้

9.2 การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่

การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่ อาคม จันทสุนทร (2527 : 2-3) กล่าวว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่สามารถจัดรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งอาศัยสมมติฐานเบื้องต้น 5 ประการคือ

1. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนมุ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้จึงไม่ได้มุ่งที่คนกลุ่มใหญ่ คือ มิใช่ระบบกระจายเสียง แต่มุ่งให้กับแต่ละบุคคลที่อยู่ร่วมกันในสังคมนั้นๆ

2. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ทำได้ทั้งระบบสั้นและยาว คือเป็นทั้งการจัดรูปแบบหรือวางแผนการสอนในแต่ละชั่วโมง การวางแผนการจัดการเรียนการสอนโดยตลอดในบทเรียนหรือในรายวิชานั้นทั้งหมด ซึ่งอาจทำโดยครูแต่ละคนหรือครูช่วยกันทำเป็นคณะก็ได้

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนถือว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีผลอย่างใหญ่หลวงต่อการพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน กล่าวคือ ถ้ามีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ดีแล้ว คนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าปล่อยให้เรียนเองตามธรรมชาติ

4. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ควรจัดทำเชิงระบบ กล่าวคือ มีขั้นตอนตั้งแต่การพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น เป้าหมายและการดำเนินการเป็นขั้นๆต่อเนื่องกันไปจนถึงขั้นที่นักเรียนทราบผลการปฏิบัติหรือประเมินวิธีการดำเนินงานว่าได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่

5. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนต้องอยู่บนรากฐานความรู้ที่ว่ามนุษย์เรามีการเรียนรู้ได้อย่างไร คือต้องการรู้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ

ดังนั้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอนก็คือ การวางแผนการเรียนการสอนให้ออกมาในรูปของระบบ เป็นการกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอนที่จะจัดดำเนินการให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งอาจจะเป็นระบบขนาดใหญ่ เช่น ระบบการจัดรายวิชา หรือเป็นการออกแบบระยะยาว หรือระบบย่อยๆ เช่น การจัดการสอนในแต่ละคาบ

9.3 หลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน

อาคม จันทสุนทร (2527 : 6-7) กล่าวถึงหลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวของกาเย่ ไว้ดังนี้

1. ต้องเริ่มต้นด้วยการหาความต้องการและจำเป็นของการเรียนการสอนนั้นเป็นกลุ่มผู้รับผิดชอบกำหนดเป้าหมายใหญ่ๆของการเรียนการสอนพร้อมกับดูว่ามีทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุนที่จะใช้ในการเรียนการสอนอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด มีข้อจำกัดอย่างไร

2. นำเป้าหมายใหญ่ๆในการเรียนการสอนมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตรโดยยึดเป้าหมายใหญ่ในข้อที่ 1 โดยมีเป้าหมายของแต่ละวิชา

3. จุดประสงค์แต่ละรายวิชานั้น จะสามารถระบุถึงสมรรถภาพภายในการเรียนรู้ แต่ละสมรรถภาพได้นั้นคือ สามารถบอกผลของการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ ออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งจะสามารถระบุสมรรถภาพให้เห็นได้ชัดเจนขึ้น

4. ระบุถึงสมรรถภาพต่างๆให้ชัดเจนของมนุษย์ให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามสภาพต่างๆทั้งสภาพภายนอกและสภาพภายในได้ถูกต้อง การใช้หลักการเรียนรู้ทั่วไปจะใช้ได้ในวงกว้างเท่านั้น แต่ถ้าใช้หลักการเรียนรู้เฉพาะแต่ละสมรรถภาพจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. เมื่อรู้สภาพหรือเงื่อนไขของการเรียนรู้แต่ละสมรรถภาพจะช่วยให้มีการวางแผนการกำหนดลำดับขั้นตอนของการเรียนการสอนได้ดีขึ้น นั่นคือ จะทำให้สามารถจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องได้ว่า ถ้าจะเรียนต้องมีความสามารถพื้นฐานอะไรมาก่อน และสามารถที่จะทำเป็นภาพของแต่ละตอนหรือจัดลำดับสิ่งที่เรียนในเรื่องนั้นๆให้ชัดเจน

6. ขั้นตอนต่อจากการวางแผนการเรียนการสอนคือ ต้องทำเป็นหน่วยย่อย ที่มีขอบเขตแคบลง แต่มีรายละเอียดมากขึ้นแล้วจัดทำรายละเอียดของจุดประสงค์ จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

7. เมื่อแต่ละวิชาทำเป็นหน่วยย่อย หรือทำเป็นบทเรียนแต่ละบทเรียน ซึ่งมีจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจนแล้ว นำมาจัดสภาพภายนอกคือจัดสถานการณ์ต่างๆให้เหมาะสมกับจุดประสงค์นั้นๆทั้งนี้รวมทั้งการปฏิบัติของครูและการจัดสื่อการเรียนการสอนต่างๆซึ่งจะต้องหาทางเลือกที่ดีให้ได้ผลตามจุดประสงค์นั้น

8. ขั้นตอนที่ทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์คือ การประเมินผลซึ่งจะต้องประเมินตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ การประเมินในแต่ละบทเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม ควรจะใช้การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หรือการทดสอบโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก

9. เพื่อให้เห็นภาพการวางแผนการเรียนการสอนได้ทั้งระบบ ต้องพิจารณาถึงการจัดระบบการเรียนการสอนซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะจัดระบบการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน สำหรับการถ่ายทอดที่น่าจะพัฒนานักเรียนแต่ละคนได้ดีคือ การเรียนการสอนที่เน้นความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อที่จะให้ระบบการเรียนการสอนสมบูรณ์ ต้องพิจารณาถึงการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดงานเพื่อดูประสิทธิภาพการจัดรูปแบบการเรียนการสอนด้วย

จากขั้นตอนดังกล่าวครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้สภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียนแล้วกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร พร้อมทั้งกำหนดลำดับขั้นตอน และการวางแผนการสอน การประเมินผล เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญต่อการจัดระบบการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) จำนวน 10 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 527 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานครที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนประชากร 10 ห้องเรียน จับสลากได้กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน ๆ ละ 40 คน แล้วจับสลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

1.3. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น รวม 20 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยใช้เวลาดทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1. แผนการสอนทักษะการอ่าน - เขียนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดข คีธ จอห์นสัน สำหรับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและมีเนื้อหาตรงตามบทเรียนในหนังสือ Discoveries ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื้อหาที่นำมาสอนมีดังนี้

1. Our House
2. Identity Book
3. Susan's Daily Routine
4. Train Schedule
5. Goods
6. At Breakfast
7. Describe People
8. Girl Against the Jungle
9. The Biography
10. The Future

2.2 แผนการสอนตามคู่มือครู สำหรับกลุ่มควบคุม ใช้เนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง

2.3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.4. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.5. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ตามขั้นตอนดังนี้

3.1.1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2539)

3.1.2. ศึกษาขอบข่ายโครงสร้างเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2539)

3.1.3. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539)

3.1.4. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.4.1 การถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นกิจกรรมที่ต้องให้นักเรียนมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆ เช่น อ่านหรือฟังเนื้อเรื่องหรือบทสนทนา แล้วนำข้อมูลมากรอกลงในแบบฟอร์ม ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ เป็นต้น การที่นักเรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้แสดงว่ามีความเข้าใจเนื้อหาที่ได้อ่านได้ฟัง

3.1.4.2 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร (The Information Gap Principle) เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาสื่อสารกันในรูปแบบของการพูดหรือการเขียน นักเรียนที่ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ทราบมาก่อน กิจกรรมประเภทนี้ยึดหลักที่ว่า การสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดช่องว่างในการสื่อสาร การขาดข้อมูลที่จำเป็นบางประการที่เราไม่รู้จากคู่สนทนาจึงทำให้เกิดความต้องการในการสื่อสาร

3.1.4.3 การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะความสัมพันธ์เหมือนลูกโซ่ ผู้ทำกิจกรรมอาจทำงานสลับกัน หรือทำงานเพียงบางส่วนแล้วนำมารวมกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล

3.1.4.4 การตรวจสอบผลงาน (The Task Dependency Principle) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะต่อเนื่องกัน เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้ศึกษาข้อมูลที่รับและสื่อสารกันมาแล้ว เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับข้อมูลว่า ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

3.1.4.5 การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้นำหลักการการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การถ่ายโอนข้อมูล แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 4 คน ครูแจกเนื้อหาให้ทุกคนในกลุ่ม แต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านเนื้อหาแล้วร่วมกันอภิปราย โดยครูกำหนดหัวเรื่องให้ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการอภิปรายมาถ่ายโอนลงในรูปแบบต่างๆเช่น ตาราง แผนภูมิ แผนที่ หรือรูปภาพตามที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 2 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ในการสื่อสาร โดยใช้เนื้อหาจากข้อ 1 เป็นการถ่ายโอนข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งเพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ใน 1 กลุ่มแบ่งออกเป็น 2 คู่ แต่ละคู่แบ่งเป็น A และ B ครูแจกใบงานให้ ซึ่งแต่ละคู่จะได้รับข้อมูลเดียวกันแต่มีข้อมูลบางส่วนขาดหายไปไม่เหมือนกัน แล้วนำมาสื่อสารกันภายในกลุ่ม โดยให้นักเรียนถามข้อมูลจากเพื่อนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตนต้องการ แล้วเขียนลงในข้อมูลของตนให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 3 การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกเขียน โดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แล้วทำกิจกรรมตามที่ครูกำหนดให้ เช่น ฝึกตอบคำถาม สร้างประโยคคำถาม และเติมข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ โดยครูเตรียมใบงานรูปแบบต่างๆให้

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบผลงาน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนสรุปเนื้อหาที่เรียนมาแล้วเป็นภาษาของตนเอง โดยครูจะคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 5 การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอกิจกรรมต่างๆที่ทำมาแล้ว นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร โดยครูเป็นผู้ช่วยแก้ไขให้ถูกต้องตามเนื้อหาที่หลัง

3.1.5. สร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง จำนวน 10 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 20 คาบ โดยยึดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน ดังกล่าวมาแล้ว

3.2 การสร้างแผนการสอนกลุ่มควบคุม ตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2539)

3.2.2. ศึกษาขอบข่ายโครงสร้างเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2539)

3.2.3. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539)

3.2.4. ศึกษาขั้นตอนการสอนตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนโดยครูพูด เร้าความสนใจ สนทนา ซักถาม ทายปัญหา โดยใช้สื่อ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะสอน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนทราบว่า เขาจะได้รับความรู้อะไรบ้างในการเรียนในคาบนี้ และนักเรียนจะได้รับการพัฒนาอย่างไรหลังจากเรียนจบแต่ละคาบ

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องนำมาใช้ เช่น ศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ครูอาจใช้วิธีซักถาม สนทนา หรือให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ การสอนศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ การสอนศัพท์สอนโดยครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และนักเรียนออกเสียงตาม จากนั้น สอนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น และการสอนโครงสร้างใหม่ สอนโดยครูยกตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยคให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคเหล่านั้น เมื่อสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่แล้วครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้นและอ่านในใจแล้วให้ตอบคำถามตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น จากนั้นให้ทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมที่ให้ทำนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำตามลำดับ หรือพร้อมกันทั้งชั้น

ขั้นที่ 7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยครูแจ้งผลการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ ชี้แจงข้อผิดพลาดเพื่อให้นักเรียนทราบและแก้ไขให้ถูกต้อง ตลอดจนยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำกิจกรรมได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 8 ครูประเมินผลนักเรียนโดยดูจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นักเรียนทำ ว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้โดยการสรุปบทเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น

3.2.5. สร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุม จำนวน 10 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 20 คาบ โดยยืมวิธีสอนตามขั้นตอนการเรียนการสอนตามคู่มือครู ตามที่กล่าวมาแล้ว

3.3 การหาคุณภาพแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.2.1 นำแผนการสอนทั้งของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาการจัดกิจกรรม สื่อ และการประเมินผล แล้วนำบทเรียนมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

3.2.2 นำแผนการสอนที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองจริง

3.4 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

อังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

3.4.1. ศึกษาหนังสือเทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัด และประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (อัจฉรา วงศ์โสธร . 2539)

3.4.2. ศึกษาเนื้อหาของบทเรียนจากหนังสือ แบบเรียน Discoveries ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012)

3.4.3. สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) 2 ฉบับ คือ

3.4.3.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ซึ่งมีลักษณะคำถามที่วัดความสามารถในการอ่านดังนี้

3.4.3.1.1 อ่านแล้วจับใจความสำคัญของเรื่อง

3.4.3.1.2 เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

3.4.3.1.3 การแปลความ

3.4.3.1.4 การตีความ

3.4.3.1.5 การขยายความของสิ่งที่อ่าน

3.4.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัย 2 ฉบับ คือ เขียนบรรยายรูปภาพ 1 ฉบับ และ เขียนเกี่ยวกับตัวเอง 1 ฉบับ ความยาวฉบับละ ไม่น้อยกว่า 10 ประโยค ซึ่งจะวัดความสามารถของนักเรียนทางการใช้ภาษาสำหรับการเขียนลำดับ เหตุการณ์ของเรื่อง การเรียบเรียงคำหรือประโยค การเลือกคำและสะกดถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ ของการเขียนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจและสื่อความหมายได้ตามลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม

3.5 การหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

การหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

3.5.1. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบแก้ไขความเที่ยงตรง เพื่อลงความเห็นว่าเป็นแบบทดสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมที่ต้องการหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 117)

- + 1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 ไม่แน่ว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน แล้วนำไปหาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความ สอดคล้องมากกว่า 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความ สอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.5.2. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพฯ จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เมื่อสอบแล้วนำผลสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อและ ตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ โดยกำหนดการให้คะแนนดังนี้ ข้อตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อตอบผิด ให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % ของจุงเตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .27 - .83 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .23 - .58 ไว้ 40 ข้อ

3.5.3. นำแบบทดสอบมาคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 :183) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.893

3.6 การหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

การหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

3.6.1 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษา อังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.6.2 นำแบบทดสอบมาปรับแก้ไขตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.6.3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนบรรยายรูปภาพ 1 ฉบับ เรื่อง Wannee's Birthday Party และ เขียนเกี่ยวกับครอบครัว 1 ฉบับเรื่อง My Family ความยาวฉบับละไม่น้อยกว่า 10 ประโยค โดยใช้หลักการตรวจให้คะแนนของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54 - 55) ซึ่งได้ปรับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organizing) (คะแนนเต็ม 5) - ไม่มีการลำดับเนื้อเรื่อง สื่อสารไม่ได้เลย 0 - ไม่ลำดับเนื้อเรื่อง สื่อสารได้นิดหน่อย 1 - ลำดับเนื้อเรื่องแต่ไม่สมบูรณ์ สื่อสารได้นิดหน่อย 2 - ลำดับเนื้อเรื่อง สื่อสารได้พอสมควร ใจความสำคัญขาดหายไป 3 - ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันเป็นส่วนมาก สื่อสารได้ดีแต่ไม่สมบูรณ์ 4 - ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันดีตลอดเรื่อง สื่อความหมายได้ดี 5	
2. ความคิด ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible) (คะแนนเต็ม 5) - ไม่แสดงความรู้ ไม่เสนอความคิด 0 - แสดงความรู้เล็กน้อย ขาดความชัดเจน ไม่ตรงกับหัวเรื่องที่ให้มา สื่อความหมายไม่ได้ 1 - แสดงความรู้เล็กน้อย เนื้อหาน้อย สื่อความหมายได้นิดหน่อย 2 - แสดงความรู้พอสมควร ดำเนินเรื่องจำกัด สื่อความหมายได้พอสมควร 3 - แสดงความรู้พอสมควร นำเสนอความคิดค่อนข้างชัดเจน ใจความ สื่อความหมายได้พอสมควร 4 - แสดงความรู้ได้ดี นำเสนอความคิดที่ชัดเจน ได้เนื้อหาสมบูรณ์ สื่อความหมายได้ดี 5	

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling) (คะแนนเต็ม 5) - แพบจะไม่สร้างประโยคใดๆได้เลย มีที่ผิดเต็มไปหมด 0 - สร้างประโยคได้นิดหน่อย ใช้คำศัพท์จำกัด มีที่ผิดมาก 1 - สร้างประโยคได้นิดหน่อย ใช้คำศัพท์จำกัด ผิดไวยากรณ์มาก สะกดคำผิดมาก 2 - สร้างประโยคได้พอสมควร ใช้คำศัพท์จำกัด ผิดไวยากรณ์ นิดหน่อย สะกดคำผิดนิดหน่อย 3 - สร้างประโยคได้ดี ใช้คำศัพท์กว้างพอสมควร ผิดไวยากรณ์ นิดหน่อย สะกดคำผิดนิดหน่อย 4 - สร้างประโยคได้ดี ใช้คำศัพท์กว้างแทบจะไม่ผิดไวยากรณ์เลย สะกดคำได้ถูกต้อง 5	
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่น เข้าใจได้ (Comprehensible Writing) (คะแนนเต็ม 5) - เขียนไม่ได้เลย หรือเขียนเป็นคำๆ และเขียนผิด สื่อสาร ไม่ได้เลย 0 - เขียนได้นิดหน่อย หรือเขียนเป็นคำๆ ไม่ปะติดปะต่อแทบ จะสื่อความหมายไม่ได้เลย 1 - เขียนได้นิดหน่อยไม่ต่อเนื่อง ข้อความสำคัญขาดหายไป สื่อความหมายได้นิดหน่อย 2 - เขียนได้พอประมาณ ค่อนข้างต่อเนื่องแต่ขาดความสมบูรณ์ สื่อความหมายได้พอประมาณ 3 - เขียนได้พอประมาณ ต่อเนื่อง ความยาวเพียงพอ การใช้ดี สื่อความหมายได้ดี 4 - เขียนได้ดี ความยาวเพียงพอ เสนอความคิดอย่างต่อเนื่อง เป็นลำดับขั้นตอน ใช้คำศัพท์และโครงสร้างได้อย่างถูกต้อง เป็นธรรมชาติ 5	

3.6.4 หาความสอดคล้องในการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนของผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้องของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์. 2523 : 42 - 44) โดยนำคะแนนที่ได้จากผู้ตรวจทั้ง 3 คน มาจัดลำดับที่และหาค่าความสอดคล้อง การเขียนบรรยายรูปภาพ เรื่อง Wannee's Birthday Party มีค่าความสอดคล้อง 0.95 และการเขียนเกี่ยวกับครอบครัว เรื่อง My Family มีค่าความสอดคล้อง 0.74

3.6.5 เลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนที่มีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้องของผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน เท่ากับ 0.95 ไว้ 1 ฉบับ คือเขียนบรรยายรูปภาพ เรื่อง "Wannee's Birthday Party"

3.7 การสร้างและการหาคุณภาพแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

3.7.1 ศึกษาหลักการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย

3.7.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert ข้อความในแบบสอบถามจะถามความรู้สึกชอบ หรือพอใจ ความกระตือรือร้น ความพยายามในการเรียน ตลอดจนการเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นข้อคำถามในเชิงบวก และเชิงลบ และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

การให้คะแนนในข้อคำถามเชิงบวก

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การให้คะแนนในข้อคำถามเชิงลบ

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

3.7.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาเรื่องการใช้ภาษา ลักษณะของข้อความทางบวก และทางลบ ตลอดจนดูว่าข้อความนั้นใช้วัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้หรือไม่

3.7.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.7.5 นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ ด้วยวิธีการแจกแจงแบบที (t - distribution) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 :215 -217) โดยการตัด 25 % สูง และนำมาเปรียบเทียบกัน แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงคือ ข้อที่มีค่า t ระหว่าง 5.12 - 10.47 ขึ้นไป แล้วเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ

3.7.6 นำแบบสอบถามที่เลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับก่อนนำไปใช้จริง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า และการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 216 - 217) ตาราง 1 ตารางแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2
CR	T1	-	T2

เมื่อ	ER	แทน	กลุ่มทดลอง
	CR	แทน	กลุ่มควบคุม
	T1	แทน	การสอนก่อนที่จะทำการทดลอง
	T2	แทน	การสอนหลังจากทำการทดลอง
	X	แทน	การสอนทักษะอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson)
	-	แทน	การสอนทักษะอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

4.2 ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

4.2.1 ปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจกับวิชาที่เรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และการประเมินผล กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

4.2.2 ทดสอบก่อนเรียน กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ ทักษะการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.2.3 ดำเนินการทดลองสอนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากันกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที

4.2.4 ดำเนินการทดสอบหลังการเรียน กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ แบบทดสอบ และแบบสอบถามชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

4.2.5 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจากคะแนนผลต่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ Independent Sample

5.2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้ t - test แบบ Dependent Sample

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1. สถิติพื้นฐาน

6.1.1 หาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 61)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.2. หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 103)

$$S^2 = \frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	f	แทน	ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	x^2	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง
	$\sum fx$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนนแต่ละตัว
	$\sum fx^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$N - 1$	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of Freedom)

6.2 ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด ในแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุงเตฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

6.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 183)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{it}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อในแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกต้องในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในแต่ละข้อ
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

6.2.4. หาความสอดคล้องในการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนของผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้องของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์. 2523 : 42 - 44)

$$W = \frac{12 \sum D^2}{k^2 (N)(N^2 - 1)}$$

เมื่อ	W	แทน	สัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้อง
	D	แทน	ผลต่างระหว่างผลรวมของอันดับที่ของแต่ละคนที่ได้จากการจัดอันดับทุกชุด กับค่าเฉลี่ยของผลรวมของอันดับที่เหล่านั้น
	k	แทน	จำนวนชุดของอันดับที่
	N	แทน	จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง (ที่ถูกจัดอันดับ)

6.2.5. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการของการแจกแจงแบบที (t - distribution) โดยใช้สูตร Edward (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ . 2540 : 245 - 246 ; อ้างอิงจาก Edward. 1976 : 152 - 154)

$$t = \frac{\overline{X_H} - \overline{X_L}}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

$$df = n(n-1)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	$\overline{X_H}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\overline{X_L}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
N_H	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
N_L	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

6.2.6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 65 - 68)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนรายข้อ
	S^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

6.3 สถิติสำหรับทดสอบสมมุติฐาน

6.3.1 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1, 2 และ 3 ใช้ t - test แบบ Independent Sample (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}}$$

$$S_D^2 = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที
	MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ ก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง
	MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ ก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม
$S_{MD_1} - MD_2$	MD_2	แทน	คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่า เฉลี่ยระหว่าง MD_1 และ MD_2
	S_D^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการ ทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม
	D_1	แทน	ผลต่างระหว่างการทดสอบก่อนการเรียนรู้กับหลังการ เรียนรู้ของกลุ่มทดลอง
	D_2	แทน	ผลต่างระหว่างการทดสอบก่อนการเรียนรู้กับหลังการ เรียนรู้ของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

6.3.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 4,5 และ 6 ใช้ t - test แบบ Dependent Sample (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

	df	=	n - 1
เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
	D	แทน	คะแนนความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
MD	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
S_D^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครูโดยใช้ t-test ในรูป Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	6.45	19.80	3.77 **
กลุ่มควบคุม	40	3.13	11.29	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครูโดยใช้ t-test ในรูป Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	4.33	9.06	3.43**
กลุ่มควบคุม	40	1.45	19.09	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครูโดยใช้ t-test ในรูป Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	6.45	81.54	2.56*
กลุ่มควบคุม	40	2.17	29.81	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test ในรูปแบบ Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษ	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	6.45	19.80	9.17 **
กลุ่มควบคุม	40	3.13	11.29	5.88 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test ในรูปแบบ Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษ	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	4.33	9.06	9.09 **
กลุ่มควบคุม	40	1.45	19.09	2.10 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test ในรูปแบบ Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ความสนใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	6.45	81.54	4.52 **
กลุ่มควบคุม	40	2.17	29.81	2.52 *

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ
คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับ การสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับ การสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับ การสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน กับ การสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) จำนวน 10 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 527 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานครที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนประชากร 10 ห้องเรียน จัปสลากได้กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน ๆ ละ 40 คน แล้วจัปสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสัน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว มีดังนี้

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง สำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสัน จำนวน 10 แผน รวม 20 คาบ
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ที่สอนตามคู่มือครู ซึ่งจะใช้นี้เนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง จำนวน 10 แผน รวม 20 คาบ
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ
4. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบบรรยายภาพ 1 เรื่อง

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตาม
คู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู จากผลของการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลตามลำดับของสมมุติฐานดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 โดย

1.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สืบเนื่องจากเหตุผลดังนี้

1.1.1 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ ในระหว่างทำกิจกรรมร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระหว่างกลุ่ม มีการอภิปราย ชักถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน รวมทั้งการเดาศัพท์โดยอาศัยเนื้อความในแต่ละบริบท โดยแต่ละคนพยายามใช้ประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่มาใช้ในการอ่าน หรือหากพบศัพท์ที่ยากมากก็อาจถามครูได้ตลอดเวลา ทำให้การอ่านบทเรียนเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านจึงมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น

1.1.2 กระบวนการเรียนการสอนมีขั้นตอนที่ชัดเจนต่อเนื่อง สัมพันธ์กันทุกขั้นตอน ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยนักเรียนได้อ่านข้อมูลที่ครูแจกให้แล้วทำความเข้าใจ ด้วยการอภิปราย ชักถาม บันทึกข้อมูลและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การอ่านในขั้นนี้นักเรียนไม่จำเป็นต้องอ่านทุกคำเพียงแต่อ่านประโยคหรือข้อความสำคัญที่ตนต้องการทราบเท่านั้น แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการอภิปรายกรอกลงในแบบฟอร์ม ตาราง แผนภูมิ หรือประโยค นอกจากนั้นในขั้นตอนที่ 3 นักเรียนต้องใช้ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 นำมาตอบคำถาม เติมคำในประโยคให้สมบูรณ์ หรือสร้างประโยคคำถามโดยดูจากคำตอบที่ให้มีมา การที่นักเรียนสามารถตอบคำถาม ตั้งคำถาม หรือเติมคำ นักเรียนจะต้องเข้าใจข้อมูลที่ได้อ่านมาแล้วเป็นอย่างดี

1.2 สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครุนั้นผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม ส่วนผู้เรียนปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เอื้อให้นักเรียนได้ใช้ความคิดเท่าที่ควร เพราะนักเรียนเรียนด้วยการฟังคำอธิบายและอ่านตามครูผู้สอนและนักเรียนจะต้องแปลทีละประโยคจนจบบทอ่านจึงจะสามารถทำความเข้าใจและตอบคำถามท้ายบทได้และใช้เวลาในการอ่านมาก

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 โดย

2.1 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สืบเนื่องจากเหตุผลดังนี้

การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คิธ จอห์นสัน นั้น ลักษณะของกิจกรรมมีความต่อเนื่องกันทำให้เกิดการบูรณาการของทักษะต่างๆได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นักเรียนจะต้องมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือฟังมาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆ การที่นักเรียนสามารถถ่ายทอดข้อมูลได้นั้น แสดงว่านักเรียนสามารถเข้าใจในเนื้อหาที่ได้อ่านนั่นเอง นอกจากนี้แล้วกิจกรรมการอ่านในขั้นตอนที่ 1 เป็นการเตรียมเพื่อนำไปสู่กิจกรรมการเขียน ในขั้นตอนนี้นักเรียนได้มีการอภิปราย ชักถามในรูปแบบต่างๆเกี่ยวกับรูปประโยค คำศัพท์สำนวน ตลอดจนวิธีการเขียนเพื่อที่จะได้นำไปเป็นแนวทางในการเขียนในขั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นการเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ ซึ่งเป็นจุดประสงค์สำคัญอย่างหนึ่งของการสื่อสาร เพราะในการให้ข้อมูลที่แท้จริงนักเรียนที่ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่ทราบมาก่อน และต้องมีการซักถามกันถึงจะได้ข้อมูลที่ตนต้องการแล้วจึงเขียนข้อมูลลงในช่องว่างได้ถูกต้อง ซึ่งความสำเร็จในการเขียนนั้นเกิดจากการสื่อสารระหว่างคน 2 คนหรือมากกว่า 2 คน คนหนึ่งรู้ในสิ่งที่อีกคนหนึ่งไม่รู้ สถานการณ์อย่างนี้จึงเป็นช่องว่างด้านข้อมูลทำให้นักเรียนสามารถเติมข้อมูลและใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ และในขั้นตอนที่ 4 นักเรียนต้องช่วยกันเขียนสรุปข้อมูลที่นักเรียนได้จากการอ่านเป็นสำนวนของตัวเอง

2.2 สำหรับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู นักเรียนได้รับการสอนแบบการฟังคำอธิบายเกี่ยวกับคำศัพท์ รูปประโยค และโครงสร้างทางภาษาจากผู้สอน นักเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ความคิดและประสบการณ์เดิมของตนเท่าที่ควร เนื่องจากครูผู้สอนจะเป็นผู้นำกิจกรรมทั้งหมด นักเรียนจึงมีโอกาสด้านความสามารถน้อย

3.การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 โดย

3.1 ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สืบเนื่องจากเหตุผลดังนี้

3.1.1 บรรยากาศในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน เป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนได้แสดงออก มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ จึงทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย ไม่น่าเบื่อ ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน

3.1.2 เนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาให้นักเรียนอ่านและทำกิจกรรมนั้นเป็นเนื้อหาที่อยู่ใกล้ตัวและไม่ยากจนเกินไปประกอบกับการที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมไม่น่าเบื่อ เมื่อนักเรียนได้

อ่านและทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ จึงเกิดความสุขสนุกสนาน และในบางขั้นตอนนักเรียนจะต้องคิดคำถามและหาคำตอบเอง เมื่อประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรม จึงทำให้เกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในความสามารถของตนเอง สบายใจ ไม่วิตกกังวล เกิดความสนใจ และกระตือรือร้นอยากทำกิจกรรมต่อไป

3.2 สำหรับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แม้ว่าบทอ่านจะเป็นชนิดเดียวกันกับนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน แต่กิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งนักเรียนได้รับการสอนแบบบรรยาย การอธิบาย ตอบคำถามจากบทอ่าน และในการอ่านนั้นครูเป็นผู้อ่านนำ นักเรียนเป็นผู้อ่านตาม นักเรียนต้องแปลคำต่อคำหรือประโยคต่อประโยค เพื่อให้เข้าใจในบทอ่านจนสามารถตอบคำถามได้ นักเรียนจึงไม่มีบทบาทเท่าที่ควร แม้เนื้อเรื่องจะน่าสนใจ แต่กิจกรรมไม่อำนวยความสะดวกเรียนความสนใจจึงลดลงจึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 โดย

4.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสันมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สืบเนื่องจากเหตุผลดังนี้

ก่อนการทดลองนั้นนักเรียนไม่มีประสบการณ์ในการอ่านเท่าที่ควร เนื่องจากต้องเรียนตามหนังสือในแต่ละบทและครูผู้สอนก็ต้องสอนให้จับตามหนังสือ นักเรียนจึงไม่มีโอกาสได้คิดและลงมือปฏิบัติเท่าที่ควร การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คิธ จอห์นสัน เป็นการสอนที่เน้นความหมายทางภาษาและความคล่องแคล่วในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษา เพราะการสื่อความหมายผิดไม่ได้เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร และจุดมุ่งหมายของการอ่านก็เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจในเรื่องที่อ่านก่อน ส่วนโครงสร้างทางภาษานั้นนักเรียนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ในภายหลังเมื่อนักเรียนได้ และผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กันทำให้นักเรียนทุกคนพยายามแสดงความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ออกมา เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความสามารถของตน ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนก็จะได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่ยิ่งกว่าโดยช่วยกันคิดและปรึกษากัน ทำให้พวกเขารู้สึกว่าไม่ถูกทอดทิ้ง จึงส่งผลให้นักเรียนพัฒนาการอ่านไปพร้อมๆ กัน

4.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สืบเนื่องจากเหตุผลดังนี้

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองซึ่งผู้วิจัยได้ใช้สื่อหรือบทอ่านที่มีเนื้อหาเดียวกับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ไม่ยาวเกินไปเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เกี่ยวกับอาหาร บ้าน ตารางเวลา ชีวิตประจำวันของคน เป็นต้น ในขั้นตอนการอ่านครูได้ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วทุกครั้งและเสนอศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวกับเนื้อหาด้วยบัตรคำ

และนักเรียนต้องอ่านเนื้อหาหลายรอบ พร้อมกับแปลความหมายที่ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่านถึงแม้ว่าในการทำกิจกรรมไม่ค่อยได้ใช้ประสบการณ์เดิมเท่าใดนักแต่นักเรียนก็มีความตั้งใจและสนใจและกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมทุกขั้นตอน และบางกิจกรรมผู้วิจัยได้จัดเป็นกิจกรรมกลุ่มเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น รับฟังความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และรู้จักช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม ทำให้เกิดการทำงานอย่างเป็นระบบมากขึ้น

5. การเปรียบเทียบความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 5 โดย

5.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง สืบเนื่องจากเหตุผลดังนี้

นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คิธ จอห์นสัน ได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องกัน คือนักเรียนได้อ่านเนื้อหาแล้วมีการอภิปราย ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้และจดจำรูปแบบของภาษา ในขั้นตอนที่ 2 นักเรียนฝึกทักษะในการสื่อสารซึ่งต้องใช้รูปแบบภาษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาสื่อสารกันในกลุ่มหรือในคู่ของตนเองที่เป็นการย้ำและฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนั้นในขั้นตอนที่ 3 นักเรียนต้องใช้ความสามารถทางภาษาเพื่อตอบคำถาม เติมคำ หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านและในขั้นตอนที่ 4 นักเรียนต้องช่วยกันเขียนสรุปเนื้อหาที่นักเรียนได้ฝึกมาแล้วเพื่อตรวจสอบความแม่นยำในการสื่อสาร จึงส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาการเขียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

5.2 สำหรับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ถึงแม้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนมีการปฏิบัติบ่อยแต่นักเรียนมีความพยายามและมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านบทความให้เข้าใจ มีการซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจ โดยเฉพาะในกิจกรรมการเขียนนั้นนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มทำให้มีการปรึกษาศักถามและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเขียนสรุปเรื่องที่ได้อ่านและตอบคำถามไปแล้ว นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านที่ได้จากการตอบคำถามมาช่วยในการเขียนอีกด้วย จึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

6. การเปรียบเทียบความสนใจในการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 6 โดย

6.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคิธ จอห์นสัน มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองสูงกว่าหลังการทดลอง สืบเนื่องจากเหตุผลดังนี้

6.1.1 การเรียนการสอนเน้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนสามารถซักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ เพราะทุกขั้นตอนเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนต่อนักเรียนและนักเรียนต่อครู นักเรียนสามารถซักถามและพูดโต้ตอบได้ทันที

6.1.2 นักเรียนเห็นความสำคัญในทุกขั้นตอนของกิจกรรม เห็นคุณค่าและประโยชน์ในการนำไปใช้ เนื้อหาของบทเรียนก็ไม่ยากจนเกินไปน่าสนใจ ทุกกิจกรรมท้าทายความสามารถ ทำให้

นักเรียนอยากแสดงความสามารถ เพราะกิจกรรมทุกขั้นตอนมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียน จึงทำให้ นักเรียนตื่นตัวและต้องทำให้ดีที่สุด

6.1.3 บรรยากาศในชั้นเรียน ทุกขั้นตอนดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนไม่เคยทำมาก่อน มีการเปลี่ยนกลุ่มทุกครั้งที่ยื่นเรื่องหัวข้อใหม่ นักเรียนได้พบ และมีปฏิสัมพันธ์กันเกือบทุกคน ทำให้บรรยากาศการเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

6.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจาก

6.2.1 กิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนได้สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้แบบสนุกสนานไม่เครียด ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอผลงาน นอกจากนั้นครูยังคอยให้กำลังใจชมเชยทุกครั้งที่มีการแสดงออกเพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและมีความมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรมให้ลุล่วงสมบูรณ์

6.2.2 สื่อการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำสื่อต่างๆมานำเสนอ เพื่อให้เกิดความสนใจในการเรียน เช่น แผ่นใส บัตรคำ รูปภาพ โปสเตอร์ เป็นต้น ทำให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการสอนจากงานวิจัย

1.1 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารส่งผลดีต่อนักเรียน เมื่อ นักเรียนได้ฝึกและปฏิบัติตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนแล้วส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านและการเขียนได้ดี เพราะทุกขั้นตอนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ควรนำมาใช้ในการเรียนการสอน

1.2 การเรียนการสอนในปัจจุบันนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อสารดังจะเห็นได้จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูจึงไม่ควรยึดแบบเรียนเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นสำคัญ แต่ควรยึดจุดประสงค์รายวิชา หรือจุดประสงค์ของหลักสูตรเป็นสำคัญ นอกจากนี้แล้วครูผู้สอนควรพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนหรืออยู่ในความสนใจของผู้เรียน และเนื้อหาไม่ยากหรือง่ายเกินไป นอกจากนี้ครูควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น เทคโนโลยีทางการศึกษาที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้

1.3 ในขั้นตอนการเขียนควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนใส่กระดาษแผ่นใหญ่เพื่อเก็บไว้ดูการพัฒนาการด้านการเขียนของนักเรียนในแต่ละครั้งว่ามีการพัฒนาการเขียนดีขึ้นมากน้อยเท่าใดแล้วจึงลอกใส่แผ่นใสเพื่อนำเสนองานเขียนและตรวจสอบ แกะไขข้อบกพร่องต่างๆได้ชัดเจน

1.4 ในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอนครูควรกำหนดเวลาให้ชัดเจนเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามแผนที่วางไว้ เพราะบางกลุ่มอาจใช้เวลามากเกินไปจนความจำเป็น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน ไปดำเนินการทดลองกับทั้ง 4 ทักษะ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือกับระดับชั้นอื่นๆ โดยขยายเวลาการทดลองให้มากขึ้น เช่น ตลอดภาคเรียนหรือตลอดปีการศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสัน กับการสอนแนวอื่นๆ โดยใช้กิจกรรมลักษณะต่างๆ เช่น บทบาทสมมุติ เพลง นิทาน เป็นต้น โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสัน เพื่อศึกษาว่าการสอนนี้จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกับการสอนอื่นๆหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงรัง. (2528) จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กรมวิชาการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชูเกียรติ จารัตน์. (2535) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ทันทิวา สุวัตร. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ทิพย์วัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : หจก. ทิพย์อักษร.
- เบญจมาลย์ ชุนภักดี. (2531) ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนทักษะฟัง - พูดวิชาหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คิธ จอห์นสัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- บังอร พานทอง. (2539) ปรัชญาการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ (Whole Language Approach). กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรพิมล บุญมย์. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง กับที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2528). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพรการพิมพ์.
- _____. (2538). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพรการพิมพ์.
- _____. (2540). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพรการพิมพ์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2523). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- วินัด คงใจดี. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบผสม
กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ขอนแก่น. อุดลำนาค.
- วิมลพันธ์ ไตรภูมิ . (2535). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน และคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดลำนาค.
- สานปฏิรูป. (2542, กรกฎาคม). "สื่อเพื่อการปฏิรูปการศึกษา," *สานปฏิรูป*. 2(16) : 69.
- สายนต์ จุฬมัตถา. (2539). ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลัก Information Transfer
ในการสอนภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อุดลำนาค.
- สุมิตร อังวัฒนกุล . (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2540) *แผนพัฒนาการศึกษาแห่ง
ชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544*. กรุงเทพฯ : อรรถผลการพิมพ์ .
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2540). *แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544*. กรุงเทพฯ : หจก. เม็ดทราย
พรินติ้ง.
- สมใจ สืบวัฒนพงษ์กุล . (2537). การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร. อุดลำนาค.
- สมุทร เชนะวณิช. (2539). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2542, 27 ธันวาคม) *ข่าวสด* : หน้า 3
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ. (2527. มกราคม - มีนาคม) "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ," *วารสารวิจัยทาง
การศึกษา*. 14(87) : บทนำ
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- อัญชนา ราชศรี. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการทอ่งเที่ยวและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อาคม จันทสุนทร. (2527). การสอนเพื่อตอบสนองคุณภาพมนุษย์. กรุงเทพฯ : กรมศาสนา.
- Aboderin, Yemi. (1986,January). "Integreting Reading and Writing," *English Teaching Forum*. 1 : 38-40.
- Arapoff, Nancy. (1967,June). "Writing A Thinking Process," *English Teaching Forum*. 33-39.
- Bachman, L.F. and Palmer, A.S.(1982,April). "The Construct Validition of Some Component of Communication Proficiency," *TESOL Quarterly*. 16 : 449 - 463.
- Brookes, Arthur and Peter Grundy.(1990). *Writing for Study Purposes*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Caroll, Brendan J. (1980). *Testing Communicative Performance*. Oxford : Pergamon Institute of English,
- Carrell, Patricia L. (1984). "Schema Theory and ESL Reading : Classroom Implications and Application," *The Modern Language Journal*. 68 : 332-341.
- Casanave, Christne P. (1987,April). "The Communication Prereading Actibity : Adapting Existin Textbooks," *Paper Preswnted at the TESOL Convention*. Miami : United Stated of America, 21-25.
- Coady, James. (1979). "A Psycholinguistic Model of ESL Reader," *Reading in a Second Language*. Rowley Massachusettes : Newbury Horse.
- Cooper, David J. , Edna, Warncke, W.and Dorothy, Ship.nan A. (1988). *The What and How of Reading Instruction*. 2nd ed. Ohio : Merrill Publishing Company.
- Deboer, Wanda Aileen. (1983). "The Listening Aspect of Interpersonal Communication," *Dissertation Abstracts International*. 43(09) : 2828-A. Mimeographed.
- Dewey, John.(1959). *Dictionary of Education*. New York : Philosophical Library.
- Eisterhold, John Carson. (1990). *Reading - Writing Connections : Toward a Description for Second Language Writing*. p. 88-100. Cambridge : Cambridge University Press.
- Escola, Yvonne Henke. (1980). "Certain Effects of Selected Activities of Commucative Competence Training on the Development of German : a case study," *Dissertation Abstracts International*. typed.
- Fan, Chung The. (1952). *Item Analysis Table*. New Jersey. Educational testing Service, Princeton.

- Finocchiaro, Mary. (1982). "Reflection on the past, the present, and the Future," *English Teaching Forum*. 20(3) : 2 - 13 .
- _____. (1974). *English as a Second Language : from Theory to Practice*. New York : Regents, .
- Frohlick, Glifford. (1959). *Guidance Testing*. Chicago : Science Research Associates Inc.
- Gaies, Stephen J. and others.(1977). "Towards the measurement of Functional Proficiency : Contextualization of the Noise test," *TESOL Quaterly*. 11(1) : 51.
- Gagne, Robert M. (1967). *The Condition of Learning*. New York : Holt Richart and Winston. Inc.
- Goodman, Kenneth S. (1971). *The Psychology of Second Language Learning*. Cambridge : Cambridge University Press.
- _____. (1973). "Psycholinguistics Universals in the Reading Process," *Psycholinguistics and Reading*. p. 21-27. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- _____. (1982). "Celebrate Literacy," *Ready Today*. 11 : 31 - 32; Language & Kegan Paul Ltd. .
- Hadley, Alice Omagio. (1993). *Teaching Language in Context* . Massachusetts : Heinle & Heinle.
- Harris, Albert J. (1956). *How to Increase Reading Ability*. 3rd. ed. New York : Longman, Queen and Co.
- Harris, Albert J. and Sipay, Edward R. (1990). *How to Increase Reading Ability : A Guide to Development & Remedial Methodes*. 9th ed. New York : Longman.
- Harris, Albert J. and Sipay, Edward R. (1979). *How to Teach Reading*. New York : Longman, Inc. .
- Harris, David P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw - Hill.
- Harris, L.A. and Smith, C.B. (1976). *Reading Instruction*. New York : Holt, Reinehart and Winstion.
- Harmer, Jeremy. (1982, April). "What is communicative?," *English language Teaching Journal*. 166-167.
- Hayes, Bernard L. (1991). *Effective Strategies for Teaching Reading*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Heaton, J.B. (1969). *Writing English Language Testing*. London : Longman Group Limited.
- Hurlock, Elizabeth B. (1955). *Adolescent Development*. New York : McGraw-Hill Book Company.

- Hymes, Dell. (1981). *Approach Foundations in sociolinguistics : an ethnographic Philadelphia*. University of Pennsylvania Press.
- Johnson, Keith . (1982). *Communicative Syllabus Design and Methodology*. 2nd ed. Oxford : Pergamon Press.
- Johnson, Keith. Ed. (1983). *Perspective in Communicative Language Teaching*. London : Academic Publishing.
- Johnson, Patricia. (1986,July). "Acquisition of Schema for Comprehension Communication : A Study of Reading - Writing Relationship in ESL," *REL C JOURNAL*. 17(1) : 1 - 13.
- Kadler, Eric H. (1970). *Linguistic and Teaching Foreign Languages*. New York : Van Nostrand Reinhold Company.
- Lado, Robert. (1964). *Language Testing*. London : McGraw- Hill book Company.
- Littlewood, William. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Manzo, Anthony V. and Manzo, Ula C. (1995). *Teaching Children to be Literate*. Florida : Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- McCrimmon, D.M. James, M. (1978). *Writing with a Purpose Shoolbook*. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Mehrens, William A. and Lehmann, Irvin J. (1978). *Measurement and Evaluation in Education and Psychology*. 5th ed. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Miller, Lyle L. (1970). *Increase Reading Efficiency*. Third Edition. New York : Holt , Rinehart and Winston , Inc.
- Moore, B.J. (1984). *The Teaching of Reading*. Harlow : Longman.
- Morris, A. and Stewart - Dore, N. (1984). *Learning to learn from Text ; Effective Reading in the Context Area*. North Ryde : Addison - Wesley.
- Morrow, Keith. (1981). "Principles of Communicative Competence," in *Communication in the Classroom*. p. 59-69. Edited by Keith Johnson and Keith Morrow. London : Longman Group Limited.
- Nicholson , Tom. (1993). "Reading Without Context," in *Reading Acquisition Process*. Edited by Tom Nicholson, G. Brian Thomson and William E. Clevedon, Turner : Multilingual Matters Ltd..
- Nunan, David. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. London : Cambridge University Press.

- Nunan, David. (1991). *Language teaching methodology : a textbook for teachers*. New York : Printice Hall, p. 68 .
- Oliva, Peter F. and Oliva Rebecca F. (1969). *The Teaching of Foreigners Languages*. New Jersey : Prentice - Hill, Inc.
- Patty, Walter T. ,Petty, Dorothy C. and Booking, Morjoric F. (1985). *Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods*. 4th Ed. , and Bacon Inc.
- Powell, Warvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York : Bobbs Merrill.
- Raimes, Ann. (1983). *Teachniques in Teaching Writing*. New York : Oxford University Press.
- Rivers, Wilga M. and Temperly, Marry S. (1978). *A Practical Guide to the Teaching of English as a Second or Foreign Language*. New York. Oxford University Press.
- Sawvalak Rattanavich. (1987,November). *The Effect of Using Top - Level - Structure Instructional Modules and Traditional Students*. SEAMEO Regional Language Center : Singapore.
- Savignon, Sandra J. (1983). *Communicative Competence : Theory and Classroom Practice : Text & Contents in Second language Learning*. Reading, Mass : Addison-Wesley Publishing Company.
- Savignon, Sandra J. (1987). "Teaching for communication," *English Teaching Forum*. 16(2) : 2-9 .
- Silberstein, Sandra. (1987,October). "Let's Take Another Look at Reading : Twenty-five Years of Reading Instruction," *English Teaching Forum*. 15 : 28 - 33.
- Stotsky, Sandra . "Research on Reading / Writing Relationship : A Synthesis and Suggested Direction," *Language Arts*. 60 : 627 - 642 ; May, 1983.
- Thorndike, Edwrd Lee. (1959). *Thorndike - Branhart Beginning Dictionary*. Chicago : Scott, Frosemen.
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*. New York : Harcourt Brace Jovanovich.
- Widdowson, H.G. (1978). *Teaching Language as Communication*. Oxford ; Oxford University Press.
- _____. (1979). *Explorations in Applied Linguistic*. London : Oxford University Press.
- Wittrock, M.C. (1983,May). "Writing and the Teaching of Reading," *Language Arts*. 60 : 600 - 608 .
- White, Ronald V. (1980). *Teaching Writing English*. Great Britain : George Allen & Unwin.

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
4. ตัวอย่างแผนการสอน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนชื่อนามสกุล ชั้น ห้อง ในกระดาษคำตอบ
2. ให้นักเรียนกากบาทลงบนตัวเลือกที่คิดว่าถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบเพียงคำตอบเดียว
3. ห้ามขีดเขียนเครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือสิ่งใดๆ ลงบนแบบทดสอบนี้
4. แบบทดสอบมีทั้งหมด 40 ข้อ เวลา 50 นาที
5. ให้ส่งกระดาษคำตอบ พร้อมกับกระดาษคำถามที่กรรมการคุมสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

English Test

Mathayom Suksa 1

Time : 50 minutes

Items : 40

Score : 40

Read each passage and choose the suitable answer.

Joe hasn't any money, so he can't buy the book. He wants to buy the book , so he must get some money. Paul has money. Perhaps he can help Joe. Joe says, "I want the book, but I haven't got any money." They are in the bookshop now. Paul is buying the book for Joe.

1. Which sentence is true ?
 - a. Joe has a lot of money.
 - b. Joe doesn't like reading a book.
 - c. Paul lends Joe some money.
 - d. Paul borrows Joe some money.
2. In this passage Paul is
 - a. selfish
 - b. kind
 - c. greedy
 - d. happy

Paul and Jack have a week's holiday. They want to go camping. They start early. The train is waiting at the station. "Hurry up" says the porter. They get in the train. The train starts. It goes fast. After half an hour it stops. Paul and Jack get off. They carry their tent to a field near a wood. They put up their tent and make some tea.

3. How long do Paul and Jack have a holiday?
 - a. one day
 - b. two days
 - c. five days
 - d. seven days

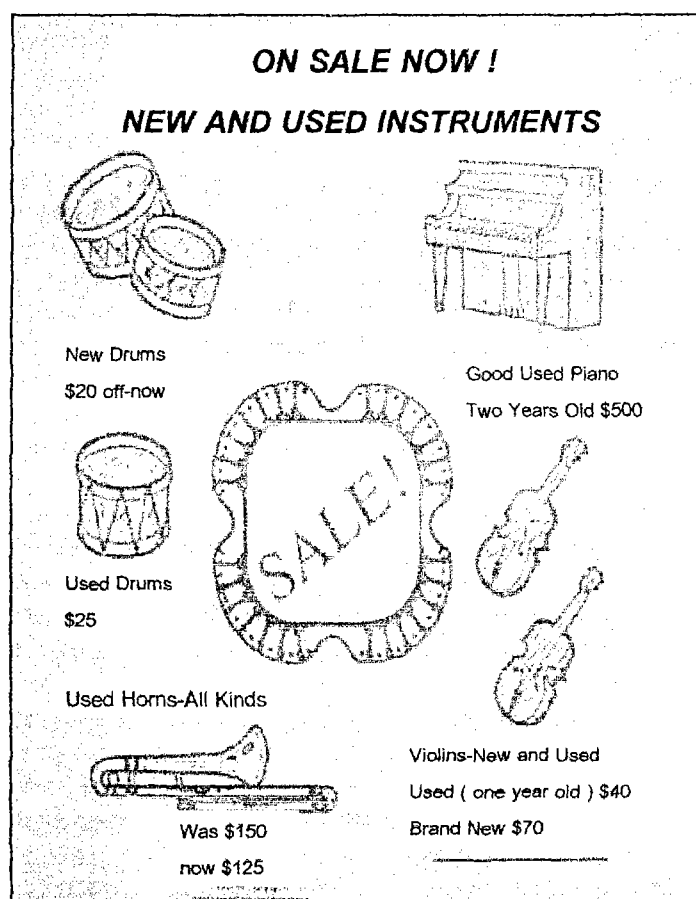
4. Where do they stay?

- a. Under the tree.
- b. At the station.
- c. On the train.
- d. In their tent.

Read the ad. from a newspaper and answer these following questions.

ON SALE NOW !

NEW AND USED INSTRUMENTS

New Drums
\$20 off-now

Good Used Piano
Two Years Old \$500

Used Drums
\$25

Used Horns-All Kinds
Was \$150
now \$125

Violins-New and Used
Used (one year old) \$40
Brand New \$70

5. Why would a person buy a used instrument?

- a. A used instrument is easier to play.
- b. Stores don't sell new instruments.
- c. A used instrument costs less than a new one.
- d. A new instrument breaks more easily than a used one.

6. How much does the used violin cost ?

- a. \$70
- b. \$25
- c. \$40
- d. \$100

7. If a price tag of the musical instrument says **\$20 off**, it means

- a. on sale
- b. new
- c. used
- d. broken

Choose the suitable answer for this dialogue.

At a Hospital.

Mary : Good morning , Jane, how are you today?

Jane : Oh! I feel a lot better now.

Mary :8.....?

Jane : The doctor told me that I should stay here for at least
4 days.

Marry : I think that these flowers will make you feel fresher.

Jane : Oh!9..... . What's a lovely bouquet.

Marry : Please don't mention it.

8.	a. What time are you going home	b. How are you going home
	c. When are you going home	d. Where are you going home
9.	a. You're welcome	b. Yes, don't mention it
	c. Yes, I see	d. Thank you very much

Rearrange these sentences into the correct order.

10. 1. My name's Peter Jones.
2. Hello. May I speak to Mr. Bush, please ?
3. Just a moment. I'll see if he's in his office.
4. Who's calling, please ?
a. 2 4 1 3 b. 4 2 1 3 c. 1 4 2 3 d. 2 4 3 1
11. 1. There is also a tree in the yard.
2. There are flowers in the yard.
3. It is tall.
4. They are beautiful
a. 2 3 4 1 b. 1 2 4 3 c. 1 4 2 1 d. 2 4 1 3
12. 1. She works until 5:00.
2. She goes home by bus.
3. In the evening, she goes to bed early.
4. In the morning, Mrs. Baroni goes to work.
a. 4 3 2 1 b. 4 1 2 3 c. 3 1 2 4 d. 3 2 1 4

13. 1. Which trainers do you like?
 2. No, I don't . I like the pink ones.
 3. The grey ones.
 4. Which ones?
 a. 2 1 4 3 b. 1 4 2 3 c. 1 4 3 2 d. 2 4 1 3
14. 1. I don't know. Maybe she likes blue.
 2. What colour is it ?
 3. Yellow. Does Lucy like yellow ?
 4. I have a new shirt for the party.
 a. 2 4 3 1 b. 4 2 3 1 c. 1 4 2 3 d. 2 4 3 1
15. 1. When did you leave school, Jane ?
 2. Yes. I studied it at school.
 3. Did you study French ?
 4. I left school last year.
 a. 1 4 3 2 b. 4 2 3 1 c. 1 4 2 3 d. 2 4 3 1
16. 1. John is going to make a kite. He has some string, paper, gum and bamboo sticks.
 2. Last of all he is going to tie a string to the bamboo sticks.
 3. Then he is going to past the paper over the bamboo sticks. To this he uses the gum.
 4. He is going to cut the paper first.
 5. Then he is going to fly a kite in the field.
 a. 1 4 2 3 5 b. 1 4 3 2 5
 c. 5 3 2 4 1 d. 3 4 5 2 1
17. 1. She's a reporter. She works for a newspaper in New York.
 2. That's Miss Foster.
 3. What's she ?
 4. Who's that ?
 a. 4 2 3 1 b. 1 4 3 2 c. 1 3 4 2 d. 3 2 4 1

Read this passage and choose the correct answer.

Ted goes to work five days a week. He doesn't work on Saturday or Sunday. He plays football on Saturday afternoons. But Ted isn't playing today because he is ill. He's in bed, and he is watching TV in his bedroom.

18. What is Ted doing now?

- a. He is playing football.
- b. He is working.
- c. He is sleeping.
- d. He is watching TV.

19. How often does Ted play football ?

- a. Once a week.
- b. Seven days a week.
- c. Five days a week.
- d. Twice a week.

Choose the correct picture for each sentence.

20. Judy saw something . It scared her.

a.

b.

c.

d.

21. Jane has got a racket. She is showing it to her friend.

a.

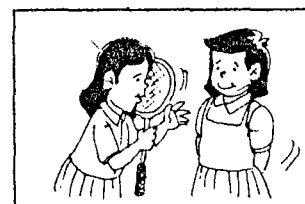
b.

c.

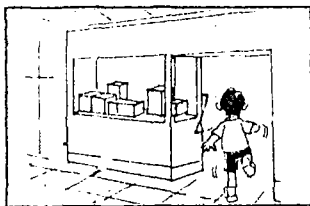

d.

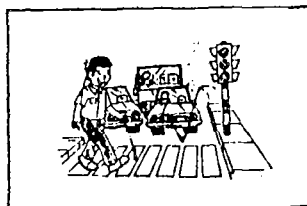

22. Mr. Smith is ready to work. He is at the office.

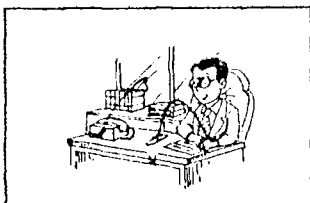
a.

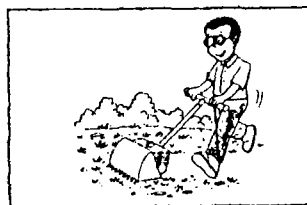
b.

c.

d.

Read each statement and choose the suitable answer.

23. A man has two pets. He called his cat Meaw. Meaw came if the man called.

Meaw was the of the cat.

a. name

b. colour

c. father

d. code

24. Mr. Suthep didn't see the bus.

"Will it come soon?" he asked.

"Yes," a man said.

Soon the bus

a. care

b. name

c. came

d. went

25. A boy had a pet of his own. He could ride on his pet.

The boy's pet was a

a. thief

b. horse

c. cat

d. fish

26. Surin went out of his house.

He began to run.

But he got wet.

It was

a. drying

b. raining

c. shining

d. morning

27. He says good-bye to his mother and then he goes . Her eyes are wet but she says nothing.
- a. He goes away, and his mother goes after him.
 - b. His mother is happy, but she doesn't say good-bye.
 - c. He goes away, and his mother is sad about it.
 - d. His mother is washing her face and doesn't see him.
28. The man is standing at the door. Then the woman closes the door in his face.
- a. The man goes away, so the woman closes the door.
 - b. The woman doesn't like the man, so she closes the door.
 - c. The woman takes the man into the house, then closes the door.
 - d. The woman closes the door and goes away with the man.
29. He said, "It's a lot of money for a house near the town and we're not rich."
- a. He has a lot of money in the bank.
 - b. His house is near the town.
 - c. Poor people can't buy houses near the town.
 - d. Rich people don't live near the town.
30. Don't go near it, Bob. You mustn't touch it. That's work for a man, not a boy.
- a. A boy must not take a man's work from him.
 - b. A man must never do a boy's work.
 - c. A man can do that work, but a boy can't.
 - d. It's a man's work, because boys don't like it.
31. The dog's body was on the ground, and there was no life in it.
- a. The dog was on the ground, dead.
 - b. The dog was on the ground, asleep.
 - c. The dog was on the ground, and it wanted to sleep.
 - d. The dog was on the ground, and perhaps it was ill.

Read this passage and choose the suitable answer.

The Light

Whenever there is light, you can see things around you. You may see your kitten playing. You may see the flowers in your garden.

All you need to do is to look with your eyes

When there is no light, you cannot see your kitten. Indeed you cannot see anything. Everything seems black. But when light shines on your kitten, you can see it.

The light can come from the sun.

The light can come from a lamp

The light can come from a fire.

Light travels through the air until it comes to the kitten. The light cannot go through the kitten. The light bounces back, like a ball bouncing off a wall. The light goes from the kitten to your eyes. Now your eyes can see the kitten. Your eyes need light to see.

32. Light can travel through

a. a wall	b. a kitten
c. the air	d. a lamp

33. We see the kitten because the light goes.....

a. from your eyes to the kitten	b. through the air
c. through the kitten	d. from the kitten to our eyes

Dear John,

I arrive in Bangkok at 11.30 . Then I have lunch at the hotel. We are staying at the Hilton Hotel. The lunch is good . I love it . We go shopping in the afternoon. I buy a camera and take photographs with it , I want to buy many things but I have not got much money. My father is tired because he has to walk a lot . My mother also walks a lot but she is happy. In the evening we dine at the restaurant and listen to the music at a lounge in the hotel. All of us are having a great time. We go to bed at midnight.

Sincerely yours,

Andy.

34. Who read this letter ?

- a. Andy
- b. John
- c. John's mother
- d. Andy's father

35. Where does Andy go to?

- a. To the hotel
- b. To the restaurant
- c. To the Hilton
- d. To Bangkok

36. Why is Andy's father tired?

- a. He has a lot of lunch .
- b. He walks a lot.
- c. He buys a lot of things.
- d. He takes photographs.

37. When does Andy go to bed ?

- a. at night
- b. at 12 .00 a.
- c. at 12 .00 p.m
- d. at noon.

His name is Michael Jackson - super - super - super - star ! Have you got any Michael Jackson songs? Perhaps you've got one of his hit albums or videos. Millions of people all over the world like Michael Jackson.

Michael has got three sisters and five brothers. The boys are all in the band called The Jackson Five, but Michael is the international superstar. Why do people like him? They like his music , they like his songs and they like his dancing. They even like his clothes : his boots covered with sequins, the silver glove on his left hand, and his blue and gold sequinned jacket and black trousers.

On stage Michael is a star but at home he is quiet and shy. He lives in a very big house in Encino, California with his mother, Katherine, and two of his sisters, Janet and La Toya. He loves animals. He's got lots of animals in his private zoo, including an eight -foot long boa constrictor snake called Muscles and a sheep called Mr Tibbs.

38. Who are The Jackson Five ?
a. Jackson's family.	b. Jackson's brothers and sisters.
c. Jackson's brothers.	d. The band of Micael Jackson.
39. How many persons does Michael Jackson live with?
a. six persons	b. three persons
c. four persons	d. nine persons
40. What is Mr. Tibbs?
a. It's a snake.	b. He's the brother of Michael Jackson.
c. It's a sheep.	d. Michael Jackson's father.

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมี 1 เรื่อง เวลา 50 นาที
2. ให้นักเรียนเขียนบรรยายรูปภาพที่ให้มาไม่น้อยกว่า 10 ประโยค
3. เมื่อเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่งแบบทดสอบคืนกรรมการคุมสอบ
4. หากมีความสงสัยให้ถามกรรมการคุมสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

Mathayom Suksa 1

Time : 50 minutes

Items : 1

Score : 20

Look at the picture then write about Wannee's birthday party.

(10 sentences or more than)

Wanee is thirteen years old today.

[illegible]

**แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามวัดความสนใจฉบับนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีถูกนำไปเปิดเผย และจะมีประโยชน์มากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
3. วิธีตอบแบบสอบถามวัดความสนใจ ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ "มากที่สุด" "มาก" "ปานกลาง" "น้อย" "น้อยที่สุด" ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้ว ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่นักเรียนคิดว่าตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด
4. แต่ละข้อต้องตอบเพียงช่องเดียว และตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0) ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
(00) เมื่ออาจารย์เรียกให้ออกไปทำกิจกรรมที่หน้าห้อง ข้าพเจ้าจะรีบปฏิเสธทันที					
(000) ในการทำกิจกรรมในห้องเรียนข้าพเจ้ามักไม่ชอบ แสดงความคิดเห็น					

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....					
2. ข้าพเจ้าอยากให้ถึงเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษเร็ว ๆ.....					
3. ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน					
4. ข้าพเจ้าไม่ชอบพูดสนทนาและทักทายกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ					
5. ข้าพเจ้าสนุกสนานกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและการทำกิจกรรมในห้องเรียน					
6. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษก่อนถึงชั่วโมงเรียนหรือก่อนวันเรียน					
7. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะเล่นกับเพื่อนและไม่ตั้งใจเรียน					
8. ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษที่อาจารย์จัดขึ้น					
9. ข้าพเจ้าอยากให้อาจารย์จัดเข้าค่ายภาษาอังกฤษเพื่อฝึกภาษา					
10. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ข้าพเจ้าไม่ชอบภาษาอังกฤษ					
11. ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
12. ข้าพเจ้าพยายามพูดภาษาอังกฤษกับอาจารย์หรือชาวต่างประเทศ					
13. ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมเกี่ยวกับการฝึกภาษาอังกฤษ					
14. ข้าพเจ้าไม่ยอมให้อาจารย์ที่สอนและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
15. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และการ์ตูนภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16. ข้าพเจ้าอยากให้อาจารย์จัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้อง					
17. เมื่อพ้นจากห้องเรียนแล้ว ข้าพเจ้าไม่เคยหยิบหนังสือวิชาภาษาอังกฤษมาอ่านหรือเขียน.....					
18. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มีอิสระในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
19. ข้าพเจ้าไม่ชอบซื้อหนังสือภาษาอังกฤษมาอ่านเพื่อเพิ่มเติมความรู้					
20. ทุกครั้งที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าอยากให้หมดเวลาเร็วๆ					

Lesson plan for experimental group**Class : M. 1****Subject : E 012****Period : 1 - 2****Time 100 minutes****Content :** Our House**Objectives :** Students should be able to

1. read and tell the names of rooms in the house.
2. ask and answer about quantity.
3. ask and tell the names of rooms in the house.

Teaching Aids :

1. Worksheets
2. Transparency films

	Instructional Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
	Teacher	Students			
1	<u>The Information Transfer Principle</u> - Greet the students. - Devide class into group of five. - State the objectives to students. - Give out worksheet No.1 to each group. - Explain how to do this activities. - Have students discuss the information in the passage. - Have the students transfer information to the picture	- Greet the teacher. - Listen to the teacher. - Listen to the teacher. - Do this activities :- - Read the passage. - Discuss the information in the passage. - Transfer information to the picture on worksheet No.1.	- worksheet No.1	-Observes students' Interaction, interest and work.	
2	<u>The Information Gap Principle</u> - Give out worksheet No.2A-2B to each group. - Explain how to do this activity. - Have the students do activities.	- Listen to the teacher. - Do the activities :- - Each group ask and answer questions. eg. S1 : What room is number 1 ? S2 : It's a sitting room. etc. - Write the answers in the blanks on worksheet No.2.	- worksheet No.2A-2B	- Observes students' interaction, interest and works.	

	Instructional Activities		Teaching		
	Teacher	Students	Aids	Evaluation	Note
3	<u>The Jigsaw Principle</u> - Give out worksheet No.3 . each group. - Explain how to do this activity. - Have the students do activities: - Have students answer the questions or make questions or complete the sentences. complete the sentences.	- Check the answer in their group. - Listen to the teacher. - Do the activities :- - Students answer the questions or make questions or complete the sentences. in worksheet No. 3.	- worksheet No.3	- Observes students' interaction , interest and work.	
4	<u>The Task Dependency Principle</u> - Give out worksheet No.4 to each group. - Explain how to do this activity. - Have the students do activity : - Have students summarize the passage in their own words and write on worksheet No.4.	- Listen to the teacher. - Do the activity :- - Each group summarizes the passage and write on worksheet No.4.	- worksheet No.4	- Observes students' interaction , interest and work.	
5	<u>The Correction for Content Principle</u> - Have each group present their works in front of the class. - Correct students'works. - Ask students about problems they have got.	- Present their works in front of the class. - All students check their mistakes and correct . - Listen and correct. - Tell problems.	Worksheet No. 1,2 3,4	- Checks the students'work.	

WORKSHEET NO. 1**Our House**

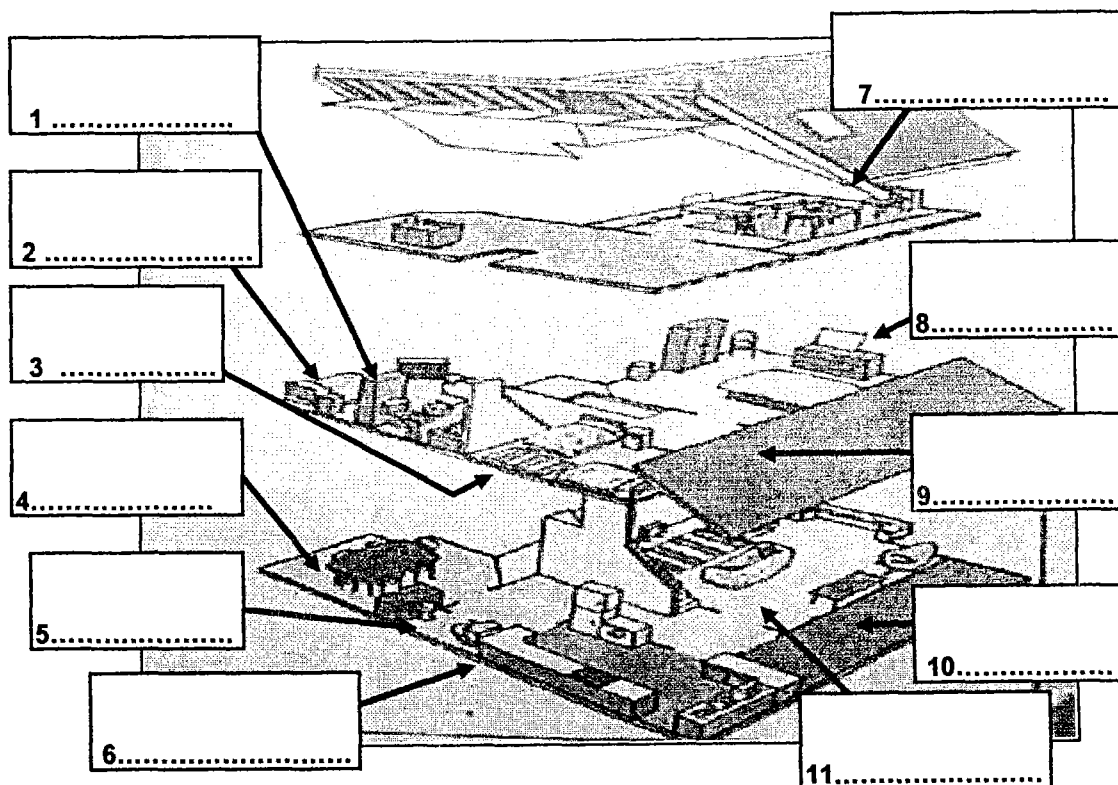
Name Group. Class

Directions : Read and discuss this passage .**Our House**

Our house is quite big. There are two floors and an attic. Downstairs on the ground floor there is a sitting room, a dining room, a kitchen and a toilet. Upstairs on the next floor there is a bathroom and three bedrooms. The big bedroom is my parents' room. Kate and Lucy's room is opposite theirs. My bedroom is the small one. Our play room is in the attic in the roof. That's the best room in the house.

Name Group. Class

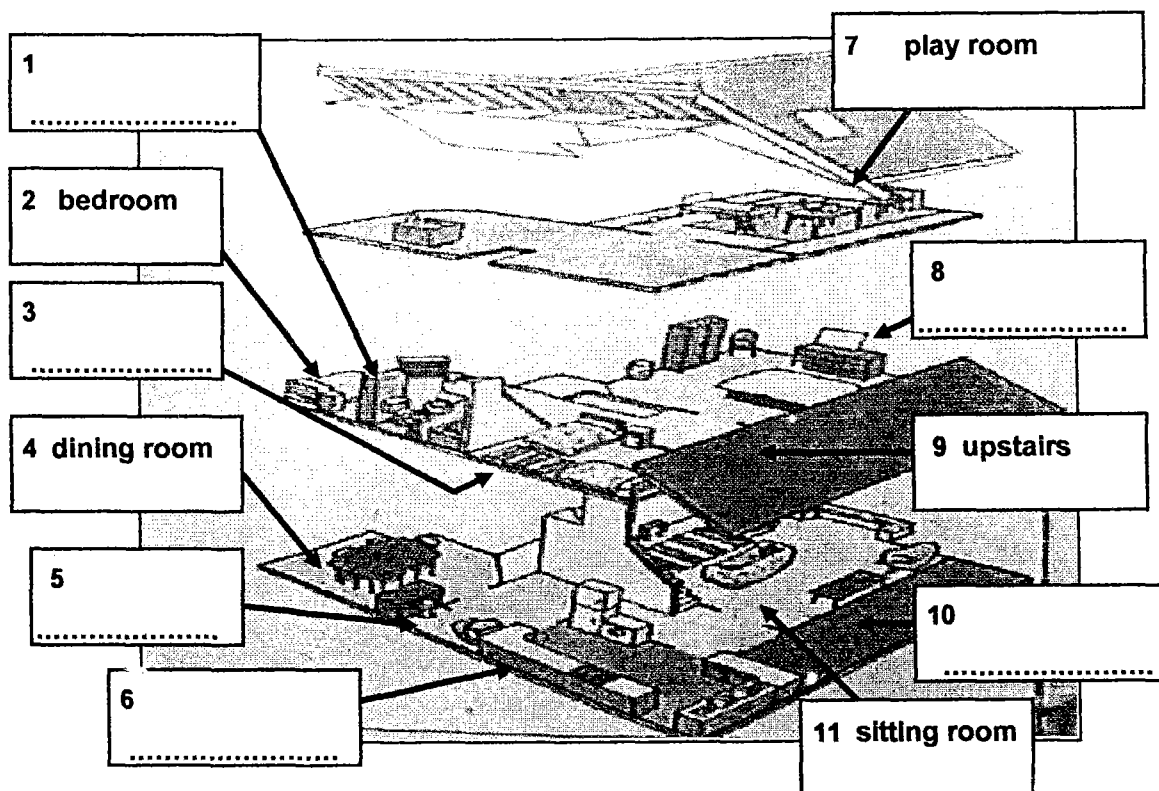
Directions : Write the names of the rooms in the blanks.

WORKSHEET NO. 2A
Our House

Name Group. Class

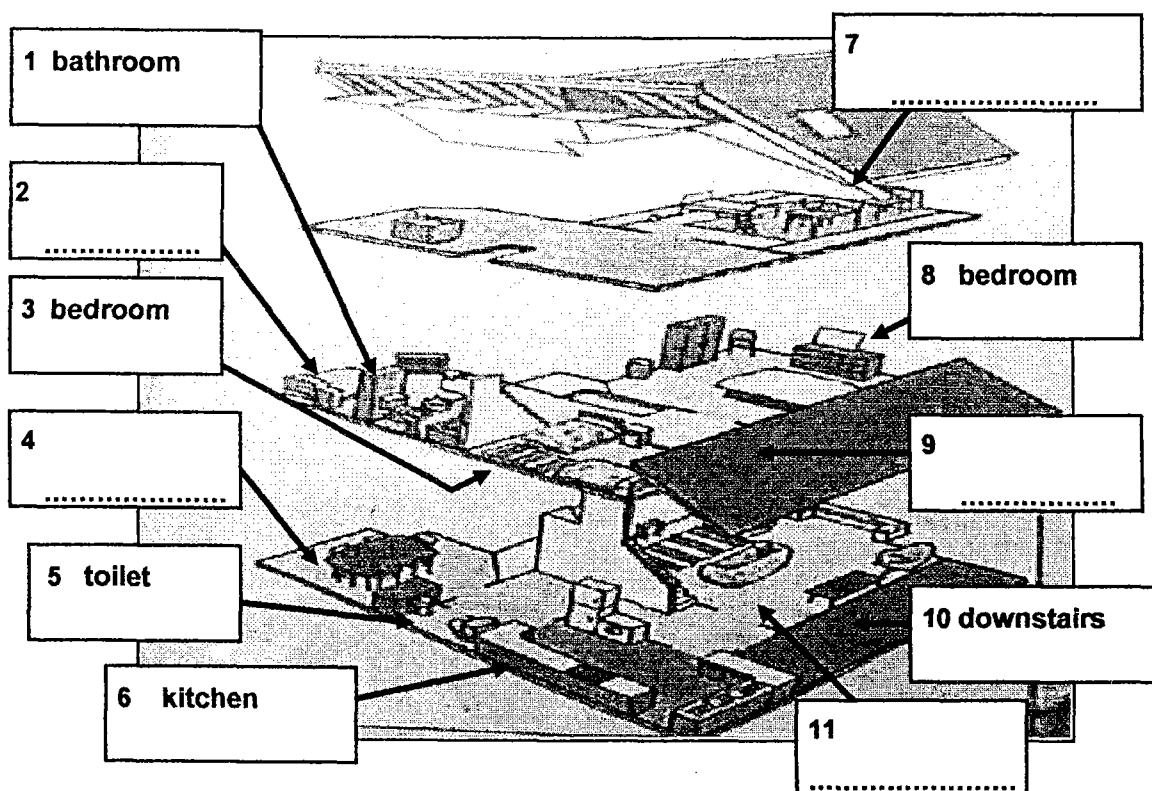
- Directions :**
1. Ask the information from your friends and write the answers in the blanks.
 2. Listen to the questions from your friends, then look at the picture and answer the questions.

WORKSHEET NO. 2B**Our House**

Name Group. Class

- Directions :**
1. Ask the information from your friends and write the answers in the blanks.
 2. Listen to the questions from your friends, then look at the picture and answer the questions.

WORKSHEET NO. 3	Our House
------------------------	------------------

Name Group. Class

Directions : Answer the questions or make questions.

1. How many rooms are there downstairs ?

.....

2. How many bedrooms are there upstairs?

.....

3.?

My parents' bedroom is big.

4. Where is Kate and Lucy's bedroom?

.....

5.?

My bedroom is small.

6.?

The play room is in the attic in the roof.

7. Which is the best room?

.....

WORKSHEET NO. 4

Our House

Name Group Class

Directions : Write the passage about Our House in your own words.

Our House

Our house is quite big. There.....

[illegible]

Lesson plan for control group

Class : M. 1

Subject : E 012

Period : 1 - 2

Time 100 minutes

Content : Our House

Objectives : Students should be able to

1. read and tell the names of rooms in the house.
2. ask and answer about quantity.
3. ask and tell the names of rooms in the house.

Vocabularies :

quite big	attic	downstairs	upstairs
ground floor	sitting room	dining room	kitchen
toilet	bathroom	bedroom	roof
opposite	next floor	the best	parents

Structure :

Question Words : Whose How Where Which
 There is... / There are....

Teaching Aids :

1. Worksheets
2. Word cards
3. Pictures

Activities :

1. Group work
2. Individual work

	Instructional Activities		Teaching		
	Teacher	Students	Aids	Evaluation	Note
1	Begin the lesson by greeting the students, then show the house pictures to the class and ask some questions to lead into the lesson. eg. T : What is this? T :How many storeis are there? T: How many rooms are there?	- Greet the teacher. - Listen to the teacher. The students answer : Ss : It's a house. Ss : There are two storeies. Ss : There are three rooms. etc.	- Pictures	- Observe the students' interest.	
2	State the objectives of the lesson to the students.	- Listen to the teacher.			
3	Explain new vocabularies , grammatical structures that students have studied.	- Listen to the teacher and epeat eg. sitting room , bathroom bedroom , kitchen	- Word cards	- Observe the students' sound.	
4	Give the text to students and lets them read it aloud, then the teacher reads and the students repeat.	- Listen to the teacher and epeat	- A text Worksheet No. 1	- Observe the students' sound and interest.	
5	Show the word cards and read then lets the students repeat. Next, give the meaning of the words.	- Listen and reapeat.	- Word cards	- Observe the students' sound and interest.	

	Instructional Activities		Teaching	Evaluation	Note
	Teacher	Students	Aids		
6	Have the students read the passage again, then answer the questions by writing on the worksheet No. 2	- Read the passage - Write the answers on worksheet No. 2	Worksheet No. 2	- Observe the students' reading and writing	
7	Check the students'exercises and correct any mistakes. The teacher explain clearly one more time to help them understand the passage better.	- Listen to the teacher. - Check the exercises.	- Worksheet No.2	- Observe the students' exercises.	- Check the exercise on the black-board
8	Evaluate the students' work and observe their activity.	- Listen to the teacher.	- Worksheet No. 2	- Observe the students' interactive.	
9	Have the students note new vocabularies and grammatical structure in their notebooks and have students summarize the passage in their own words and write on worksheet No.3.	- Note new vocabularies and grammatical structure in their notebooks and summarize the passage in their own words and write on worksheet No.3.	- Worksheet No. 3	- Check their exercise and correct any mistakes.	

WORKSHEET NO. 1**Our House**

Name Group. Class

Directions : Read this passage and answer the questions in worksheet No.2.**Our House**

Our house is quite big. There are two floors and an attic. Downstairs on the ground floor there is a sitting room, a dining room, a kitchen and a toilet. Upstairs on the next floor there is a bathroom and three bedrooms. The big bedroom is my parents' room. Kate and Lucy's room is opposite theirs. My bedroom is the small one. Our play room is in the attic in the roof. That's the best room in the house.

WORKSHEET NO. 2**Our House**

Name Group. Class

Directions : Read the passage in worksheet No. 1, then answer the questions.

1. How many rooms are there downstairs ?

.....

2. How many bedrooms are there upstairs?

.....

3. Whose is the big bedroom?

.....

4. Where is Kate and Lucy's bedroom?

.....

5. Whose is the small bedroom?

.....

6. Where is the play room?

.....

7. Which is the best room?

.....

WORKSHEET NO. 3

Our House

Name Group Class

Directions : Write the passage about Our House in your own words.

Our House

Our house is quite big. There.....

[illegible]

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ตาราง 9 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
3. ตาราง 10 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
4. ตาราง 11 แสดงคะแนนความสามารถสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.36	0.39	21	0.77	0.27
2	0.39	0.48	22	0.83	0.29
3	0.77	0.28	23	0.52	0.26
4	0.35	0.4	24	0.4	0.33
5	0.34	0.34	25	0.51	0.43
6	0.76	0.39	26	0.53	0.46
7	0.27	0.29	27	0.34	0.33
8	0.47	0.29	28	0.4	0.36
9	0.43	0.37	29	0.42	0.23
10	0.55	0.27	30	0.42	0.3
11	0.64	0.45	31	0.35	0.43
12	0.67	0.54	32	0.44	0.58
13	0.43	0.23	33	0.41	0.41
14	0.57	0.53	34	0.42	0.48
15	0.85	0.17	35	0.45	0.34
16	0.64	0.37	36	0.51	0.56
17	0.44	0.52	37	0.33	0.32
18	0.49	0.46	38	0.58	0.42
19	0.36	0.45	39	0.34	0.41
20	0.36	0.43	40	0.59	0.45

ค่าความเชื่อมั่น 0.893

ตาราง 9 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง				ลำดับที่	กลุ่มควบคุม			
	Pretest	Posttest	D	D ²		Pretest	Posttest	D	D ²
1	31	40	9	81	1	28	28	0	0
2	32	35	3	9	2	16	23	7	49
3	27	29	2	4	3	24	31	7	49
4	29	39	10	100	4	34	40	6	36
5	32	38	6	36	5	28	39	11	121
6	31	38	7	49	6	31	33	2	4
7	15	33	18	324	7	26	25	-1	1
8	16	30	14	196	8	14	15	1	1
9	32	36	4	16	9	26	29	3	9
10	33	39	6	36	10	20	25	5	25
11	31	39	8	64	11	28	29	1	1
12	38	36	-2	4	12	32	38	6	36
13	22	28	6	36	13	34	34	0	0
14	32	39	7	49	14	18	19	1	1
15	23	25	2	4	15	21	27	6	36
16	31	35	4	16	16	26	26	0	0
17	24	24	0	0	17	20	25	5	25
18	29	34	5	25	18	18	30	12	144
19	22	32	10	100	19	32	37	5	25
20	31	33	2	4	20	25	25	0	0
21	27	30	3	9	21	33	36	3	9
22	34	33	-1	1	22	32	33	1	1
23	29	35	6	36	23	32	36	4	16

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
24	13	28	15	24	18	26	8
25	26	37	11	25	16	18	2
26	37	40	3	26	34	34	0
27	17	24	7	27	28	33	5
28	29	35	6	28	15	16	1
29	23	31	8	29	30	26	-4
30	26	32	6	30	31	26	-5
31	17	16	-1	31	32	37	5
32	20	30	10	32	31	36	5
33	34	39	5	33	31	33	2
34	17	22	5	34	32	36	4
35	33	36	3	35	31	34	3
36	34	40	6	36	32	35	3
37	32	36	4	37	31	37	6
38	29	35	6	38	36	36	0
39	28	34	6	39	29	29	0
40	26	35	9	40	19	26	7

ตาราง 10 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
1	15	17	2	1	9	11	2
2	10	20	10	2	9	10	1
3	8	16	8	3	9	10	1
4	16	17	1	4	13	8	-5
5	7	13	6	5	13	11	-2
6	2	10	8	6	14	10	-4
7	11	14	3	7	4	8	4
8	15	20	5	8	10	13	3
9	10	12	2	9	11	20	9
10	10	14	4	10	11	16	5
11	11	11	0	11	11	11	0
12	13	13	0	12	8	16	8
13	7	10	3	13	12	9	-3
14	11	14	3	14	15	9	-6
15	9	13	4	15	8	8	0
16	10	17	7	16	11	9	-2
17	10	15	5	17	13	16	3
18	12	15	3	18	15	10	-5
19	12	16	4	19	16	16	0
20	11	11	0	20	15	17	2
21	10	16	6	21	8	11	3
22	8	14	6	22	6	2	-4
23	12	15	3	23	16	13	-3
24	11	14	3	24	0	5	5
25	7	14	7	25	9	16	7
26	13	15	2	26	12	10	-2
27	3	13	10	27	15	20	5
28	5	10	5	28	0	12	12

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
29	6	9	3	29	11	16	5
30	10	20	10	30	11	17	6
31	10	12	2	31	11	11	0
32	15	15	0	32	13	20	7
33	11	14	3	33	18	15	-3
34	13	16	3	34	11	13	2
35	9	20	11	35	12	7	-5
36	7	11	4	36	2	7	5
37	12	16	4	37	8	11	3
38	11	13	2	38	7	13	6
39	10	14	4	39	5	9	4
40	10	16	6	40	14	18	4

ตาราง 11 แสดงคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
1	71	82	11	1	66	67	1
2	74	70	-4	2	60	60	0
3	60	68	8	3	69	69	0
4	69	68	-1	4	63	69	6
5	58	66	8	5	68	65	-3
6	53	69	16	6	51	59	8
7	57	70	13	7	63	68	5
8	60	69	9	8	61	56	-5
9	63	68	5	9	76	82	6
10	62	72	10	10	63	66	3
11	60	76	16	11	87	84	-3
12	80	86	6	12	75	71	-4
13	63	75	12	13	56	57	1
14	77	90	13	14	73	67	-6
15	68	56	-12	15	69	65	-4
16	56	63	7	16	77	83	6
17	62	80	18	17	61	60	-1
18	76	81	5	18	67	68	1
19	52	64	12	19	72	72	0
20	66	72	6	20	54	63	9
21	57	73	16	21	84	86	2
22	74	81	7	22	63	69	6
23	91	63	-28	23	78	67	-11
24	61	65	4	24	63	63	0
25	75	79	4	25	52	65	13
26	76	78	2	26	76	71	-5
27	68	70	2	27	72	68	-4

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง			ลำดับที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	Diff		Pretest	Posttest	Diff
28	57	70	13	28	64	71	7
29	58	75	17	29	74	78	4
30	54	61	7	30	72	82	10
31	60	67	7	31	83	86	3
32	60	65	5	32	59	66	7
33	67	88	21	33	59	66	7
34	73	70	-3	34	73	72	-1
35	77	71	-6	35	74	77	3
36	72	76	4	36	81	88	7
37	76	74	-2	37	74	72	-2
38	61	75	14	38	67	66	-1
39	60	71	11	39	69	79	10
40	55	67	12	40	67	79	12

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายวิรัช ศรีสร้อย
วันเดือนปีเกิด	5 มีนาคม 2505
สถานที่เกิด	อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111/46 ซอยวชิรธรรมสาริต 14 ถนนสุขุมวิท 101/1 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนบ้านอุ่มหม้า อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก วัดธรรมมงคล เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสิทธธรรมวิทยา เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2527	อนุปริญญา (ปวท. สาขาการบัญชี) จาก เทคนิคศรีวัฒนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2531	ดบ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทพลศึกษา) จาก วิทยาลัยครูจันทระเกษม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2544	กศม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร